

„Nematoma Jėzaus Kristaus Nuotakos sajunga“

*Šis Viljamo Marijono Branhamo pamokslas buvo pasakytas 1965 m. lapkričio 25 d.,
Šrivporto mieste (Luizianos valstija, JAV).*

1 Aš atšaukiau kelionę į medžioklę tam, kad galėčiau toliau tarnauti Viešpačiui. Todėl tai yra... Mes esame laimingi galėdami čia būti. Aš manau, kad kai paskutinį kartą čia buvau, pasakiau jums: kaskart kai susirenkame, kažko iš mūsų čia daugiau nėra. Ir jeigu mes vėl susirinksime kitais metais, ir jeigu Viešpats uždels, bus tokių, kurių mūsų tarpe jau nebus.

2 Yra vienas, kuris buvo labai, labai artimas man širdimi, dvasia; tai buvo brolis Lailas. Mane visada pasveikindavo, prieš ateinant, stovėdavau ten ir klausydavau, brolio Džeko kabinete, kaip gieda tas senasis kvartetas. Šį vakarą jie gieda Šlovėje. Na, vienas iš tų balsų jau yra Ten, laukia likusių trijų. Spėju, kad čia žemėje to daugių neišgirsiu. Bet aš tikrai laikiu, kai galėsiu vėl to pasiklausyti, Brolis, Sesė Morai iš čia, yra toje Šalyje, kurioje jie... tai niekada neišblės.

3 Brolis Palmeris buvo didis Kristaus tarnas. Aš prisimenu kaip brolis Džekas man pasakojo apie savo... savo Dievui pašvęstą gyvenimą. Jie buvo dailidės, abu. Ir pasakojo, kad valgydamas priešpiečius jis rankoje laikydavo sumuštinį, valgydavo sumuštinį ir skaitydavo Bibliją. Suprantate? Jis labai daug nuveikė, brolis Palmeris. Jis buvo geras dailidė, geras tėvas vaikams, nuostabi šeima. Jis užaugino juos visus taip, kad jie tarnauja Viešpačiui. Kiek man žinoma, jie visi yra išgelbėti ir pripildyti Šventąja Dvasia. Ir tai yra didžiausias indėlis bet kokiam žmogui šiomis dienomis, berniukams ir mergaitėms. Tačiau, matote, viskas, ką jis apskritai nuveikė nebūtų kažin ko ypatingai verta, kol jis nepradėjo tarnauti Dievui, jeigu jis nebūtų tarnavęs Dievui. O šį vakarą, tai ką jis čia žemėje nuveikė, jo geri darbai... jis išėjo atsiimti savo apdovanojimo, kad būtų su kitais. Tegul Dievas paguos mūsų brolio sielą.

4 Aš žinau, kad tol, kol šita bažnyčia yra čia ir aš... aš, kad jis... jo balsas išliks čia. Jūs galite jį girdėti. Sesuo Ana Džini ir... ir jos sesuo grojo vargonais ir pianinu, joms niekada nereikėdavo laukti. Brolis Palmeris tiesiog atsistodavo čia ir jis tiesiog išrinkdavo giesmę ir pradėdavo. Jos pasivydavo. Ir aš niekada... Aš laukdavau, kad galėčiau išgirsti kaip jis veda giedojimą.

5 Jo vaikus, jo žmoną ir brolių Džeką, jo artimą draugą, jie visus tuos metus buvo draugai, ir brolių Brauną, sesę Braun, ir jus, visą bažnyčią: Telaimina jus Dievas. Aš ilgėsiuosi jo, taip pat. Tegul Dievas nuramins jo narsią sielą, kol susitiksime su juo ramybėje. Palenkime savo galvas.

6 Maloningasis, Dangiškasis Tėve, vien tik kalbėdamas apie šį didį tarną, aš jo pasiilgau šį vakarą, jis paspausdavo mano rankas, ir ta žavi šypsenėlė su kuria jis visada pasakydavo: „Telaimina tave Dievas, broli Branhamai,“ – kai mes įeidavome pro duris. Aš žinau, kad jis jau sugrižo į Tavo Namus, šį vakarą. Todėl aš meldžiu, brangus Dieve, kad Tu leistum vaisiams, jo darbams, kurie jį lydėjo, būti didingiems, kad jie tęstųsi toliau per jo vaikus, žmoną. Mes meldžiame, kad Tu palaimintum Ją, Viešpatie. Tu pasakei, kad Tu būsi vyrų toms našlėms, kurios iš tiesų yra našlės. Aš meldžiu už mūsų sesę Palmer ir už visus vaikus. Aš žinau kaip užjausti visus, praradau sutuoktinę ir taip pat praradau savo tėtį.

7 Todėl, Tėve, kol mes esame čia šį vakarą, mes meldžiame, kad Tu paruoštum mūsų širdis taip pat tai valandai. Mes nežinome. Tai gali ateiti taip greitai, kaip ir jam atėjo. Mes nežinome, kada tai ateis, bet mes žinome, kad tai turi ateiti. Todėl mes meldžiame, Dieve, kad Tu iširtum kiekvieną širdį, kuri yra čia šį vakarą. Dieve, nepraleisk manosios. Iširtk manąją, taip pat, ir išmėgink mane. Viešpatie, jeigu mumyse būtų koks nors blogis, išimk jį. Mes norime tarnauti Tau. Toks yra mūsų galutinis tikslas, tai tarnauti Tau.

8 Išliek ant mūsų Savo Dvasią šį vakarą ir likusioje savaitės dalyje. Palaimink šią bažnyčią, kurios pavadinimas yra „Gyvenimo bažnyčia“. Tegul ji gaus visus palaiminimus to vardo ir bus pilna Dievo Gyvybės šią savaitę, kad būtų išgelbėta kiekviena prarasta siela, kad kiekvienas tikintysis būtų pripildytas Šventąja Dvasia, ir atnaujink mumyse esančias viltis, Viešpatie, iš naujo. Mes meldžiame, kad Tu taip pat išgydytum visus ligonius ir kenčiančius, kurie ateina į mūsų tarpą. Tegul Tavo didi Šventoji Dvasia bus čia, Viešpatie, ir tiesiog išgydyk... ir patepk kiekvieną, kad patikėtų. Suteik šiuos dalykus, Tėve.

9 Dieve, dabar padėk man. Jeigu iškriti, iškriti man eilė sakyti pamokslą. Aš meldžiu, Dieve, kad Tu tiesiog leistum žmogiškai daliai atsistoti į vieną pusę. Tegul ateis Šventoji Dvasia ir nužengs ant mūsų, Viešpatie. Tegul Šventoji Dvasia perims tarnavimą, Viešpatie. Mes žinome, kad esame tokie netinkami. Mes negalime to padaryti, nei vienas iš mūsų. Mes net ir netvirtiname, kad galime tai padaryti. Bet, Viešpatie, mes žinome, kad Tu esi Tas, kuris gali. Todėl mes žiūrime į Tave, Viešpatie. Judėk, Dievo Dvasia, ir naujai ženk ant mūsų. Mes prašome Jėzaus Vardu. Amen.

10 Dabar aš noriu perduoti sveikinimus prisijungusiems, bažnyčioms, kurios dabar yra prisijungusios iš visos valstijos. Mes esame susijungę per telefono liniją, per nedidelę, paprastą sistemą, kurią galėjome įsigyti per mūsų brolių Perį Gryną iš Beumonto, Teksaso. Ir bažnyčios, visos, kurios seka Žinią, iš visų Jungtinių Valstijų šį vakarą yra prisijungusios. Mes siunčiame sveikinimus, visai Vakarinei Pakrantei, nuo pat Vankuverio iki pat Tichuanos, Meksikoje, iki San Chose, Los Andžele. Visas ten esančios grupės, mes sveikiname jus iš Šrivporto. Taip pat iš pat Preskoto, Arizonoje, tai grupei ten esančiai, kuri laukia Viešpaties, mes jums siunčiame sveikinimus ir Tuksonui, taip pat Sierai Vistai. Iki pat Niujorko, skersai ir išilgai visai tautai, tegul Viešpats jus palaimins, kiekvieną. Norėčiau, kad jūs būtumėte čia, šį vakarą, šioje gražioje, senoje Luizianos valstijoje, kuri man atrodo kaip antrieji namai. Aš...

11 Jūs žinote, jūs žmonės iš Niujorko, jūs žinote, aš kaip ir juokiuosi iš jūsų šiek tiek, iš to, kaip jūs kalbate. Šį vakarą aš esu kaip namuose. Taip. Visi vietiniai čia, jūs žinote, jie pasakė: „Labas, brangusis broli Branhamai. Tu atsivežk sesę Branaham ir visus mažuosius

ir atvykite su mumis susitikti“. O, tai bent! Aš dėl to gerai jaučiuosi. Man tai yra tikra anglų kalba. Aš neignoruoju jūsų, žmonės iš rytų ir vakarų, ir kitų vietų. Bet, žinote, spėju, kad aš tiesiog gimiau tokiu pietiečiu ir turiu toks likti. Man... man kaip ir patinka tai, pačiam. Tai tikra anglų kalba.

12 Aš buvau „Verslininkų vyrų“ pusryčiuose, čia, ne taip seniai ir jie pasakė: „Mes dabar atsistosisime ir sugiedosime tautinį himną“. Ir aš atsistojau ir pasakiau: „Už mano senuosius Kentukio namus, esančius toli“. Na, man tai buvo tautinis himnas. Tik tokį aš žinojau. Todėl mes siunčiame jums linkėjimus. O dabar mes...

13 Aš manau, kad jie bandys transliuoti pusryčius, taip pat, „Verslininkų vyrų“ pusryčius šeštadienį ryte. Brolis Gynas jums praneš, jis dabar ten stovi prie mikrofonų. Todėl jis pasakys jums laiką kada prasidės pusryčiai, ir koku laiku kiekvieną vakarą prisijungti. Mes jums labai mielai dėkojame. Melskitės už mus.

14 Dabar, vietinio susirinkimo čia ir brolio Džeko bažnyčios, aš tiesiog ketinu paprašyti jūsų paslaugos, šiam vakarui. Kadangi aš ketinu sakyti Padėkos dienos pamokslą visai... visai tautai, šį vakarą, mūsų vietinėms bažnyčioms, kurios seka Žinią. Dėl to tai gali man... man šiek tiek užtrukti. Ir tuomet, vėlgi, aš galimai pamokslausiu kažkiek mokymo. Todėl, jeigu taip, ir jeigu jūs su tuo nesutiksite...

15 Tiesiog kaip aš visada sakydavau apie vyšninį pyragą: „Kai aptinku kauliuką, aš neišmetu pyrago, aš išmetu kauliuką ir tiesiog toliau valgau pyragą“.

16 Todėl jeigu galimai kažką tokio šį vakarą paminėsiu, aš... na aš... viena priežastis dėl kurios aš priėmiau šį pakvietimą, šiam vakarui atvykti čia, kad pasakyčiau savo Padėkos dienos pamokslą grupėms iš visos šalies, yra ta, nes brolis Džekas visada taip laisvai atverdavo savo duris ir pasakydavo: „Pamokslauk tai, ką turi širdyje“. Todėl aš jaučiuosi tikrai kaip namuose.

17 Todėl, gali būti, kad čia, vietiniame susirinkime čia, brolio Džeko, čia gali būti tarnautojų ir kitų žmonių, kurie nesutiks su mokymu. Įprastai iš mandagumo aš neliečiu mokymo stovėdamas prie sakyklos to žmogaus, kuris mane pakvietė atvykti kalbėti. Todėl po šio vakaro, aš manau, kad aš tik melsiuosi už ligonius ir pravesiu įprastą tarnavimą. Tačiau aš pamaniau, kad noriu jums pranešti iš anksto, kad jeigu kas nors, ką pasakysiu nuskambės nemaloniai, na, tiesiog priskirkite tai mano neišprusimui, aš spėju, kitaip aš nežinau. Ir melskitės už mane.

18 O dabar atsiverskime Žodį, skyrių. Šį vakarą norėsiu remtis daugeliu vietų, nes aš turiu keletą Rašto vietų ir nedidelių pastabų, kurias turiu užsirašęs čia, bloknote.

19 Aš prisimenu, kai pirmą kartą, kai užlipau ant „Gyvenimo bažnyčios“ pakylas prieš dvidešimt metų. Man... man nereikėdavo užsirašyti Rašto vietų ir nuorodų. Tada aš buvau dvidešimčia metų jaunesnis. Tačiau dabar man jau virš dvidešimt penkių, todėl aš... antrą kartą. Todėl aš... neturiu tokios atminties, kokią anksčiau turėjau. Aš turiu užsirašyti Rašto vietas ir kartais pasižymėti vieną ar kitą dalyką, kurį norėsiu paminėti.

20 O dabar tegul Viešpats palaimins, kai mes skaitysime iš Dievo Žodžio, ir Knyga Romiečiams, 7-as skyrius. Taigi, aš norėsiu mokyti taip kaip sekmadieninės mokyklos pamokoje.

21 Aš žinau, kad čia yra stovinčių žmonių. Ir bažnyčioje, įprastai, Džefersonvilyje, mes norime jus visus pasveikinti šį vakarą, tai pat, žinau, kad jūs esate prisijungę ten būdami bažnyčioje. Ir atrodo, kad jeigu jūs būtumėte šioje bažnyčioje šį vakarą, jeigu jūs būtumėte čia, žmonės stovi šalia sienų ir yra perpildyta... Taigi, aš manau, kad jūsų tarpe yra taip pat, visi žmonės, kurie yra iš tos šalies dalies atvyko pasiklausyti Žinios.

22 Dabar mes ketiname tai praveisti kaip sekmadieninės mokyklos pamoką. Ir tai nėra skirta kažkam, kažkokiems konkrečioms žmonėms, ar kažkam; tik Bažnyčiai, Kristaus Kūnui, kurį mes stengiamės įvesti į gilesnias mintis ir aukštesnius siekius, tikėdami, kad Viešpaties Jėzaus atėjimas yra visai čia pat. Mes tuo tikime. Daug stipriau, jau yra dvidešimt metų arčiau nei tai buvo, kai aš pirmą kartą atvykau į Šrivportą. O, tiek daug, kas įvyko nuo to laiko! Dabar mes laukiame Viešpaties Atėjimo mūsų kartoje. Aš nelaukiu prabudimo mūsų kartoje. Aš laikiu Viešpaties Atėjimo mūsų kartoje.

23 Dabar iš Romiečiams 7, viliuosi, kad jūsų Biblijos jau atverstos, dabar visur, visoje šalyje, mes norime įdėmiai perskaityti. Taigi, šitas... šitas pamokslas iš čia, atrodo, kad jo tema yra apie santuoką ir skyrybas, bet iš tiesų taip nėra. Man tai yra pranašystė Bažnyčiai paskutiniuosiose dienose. Perskaitykime:

Ar nežinote, broliai (nes aš kalbu žinantiems įstatymą), kad įstatymas viešpatauja žmogui tol, kol jis gyvena?

Nes moteris, turinti vyrą, yra įstatymu surišta su savo vyru tol, kol jis gyvena; bet jei vyras miręs, ji yra išlaisvinta nuo savo vyro įstatymo.

Todėl, jeigu ji bus ištekėjusi už kito vyro, kol dar gyvena jos vyras, ji bus vadinama svetimautoja; bet jei jos vyras miręs, ji yra laisva nuo to įstatymo; taigi ji nėra svetimautoja, nors ji ir ištekėjusi už kito vyro.

Todėl, mano broliai, jūs irgi tapote mirusiais įstatymui per Kristaus kūną; kad būtumėte ištekę už kito, už to, kuris prikeltas iš numirusiųjų, kad neštume vaisių Dievui.

Nes kai buvome kūne, nuodėmių paskatos, kurios buvo per įstatymą, veikė mūsų nariuose, kad duotų vaisių mirčiai.

Bet dabar esame išvaduoti iš įstatymo, kad būdami mirę tame, kame buvome laikomi, idant tarnautume dvasios naujume, o ne raidės senume.

24 O dabar pasimelskime.

25 Brangus Dieve, mes tik ką perskaitėme tai, kas tikime yra šventas Dievo Žodis. Ir būtent taip mes tikime, kad nei vienas taškelis ar brūkšnelis iš Šito nepraeis tol, kol viskas išsipildys. Ir mes tikime, kad mūsų Viešpats mums pasakė 22 Apreiškimo skyriuje, kad: „Kas tik atims vieną Žodį iš To, ar pridės vieną žodį prie To, taip pat jo dalis bus atimta iš Gyvenimo Knygos“.

26 Ir mes matome tai per neteisingą Žodžio aiškinimą, kaip šėtonas Jį neteisingai išaiškino levai, privertė ją suabejoti vienu Žodžiu, pastūmėjo visą žmogiškąją rasę į puolusią sumaištį. Tik vienas Žodis!

27 Toliau mes matome, kad Knygos viduryje atėjo mūsų Viešpats ir Gelbėtojas ir Jis pateikė mums šią citatą, kuri yra su Tuo susijusi: „Žmogus gyvens ne vien duona, bet kiekvienu žodžiu, išeinančiu iš Dievo burnos“.

28 Tuomet yra rimtas įspėjimas paskutinėje Knygoje, Jėzaus Kristaus Apreiškimo: „Jei kas pridės žodį ar atims Žodį, jo dalis bus atimta iš Gyvenimo Knygos“.

29 O Dieve, žinant, matant kokie silpni mes esame, žinant, kad mes vaikštome ant trapių gyvenimo gijų, šio mirtingojo gyvenimo (nežinodami kokiu laiku būsime pašaukti duoti apyskaitą Aukštumoje), leisk mums, Viešpatie, atidėti viską į šalį mūsų širdyje, viską savo prote, kad žvelgtume tiesiai į Tavo Žodį šį vakarą ir Tu pats ateik ir išaiškink Jį gyva, neginčijama tiesa. Suteik tai.

30 Tegul Tavo Dvasia nužengs ant mūsų ir pateps Žodį mūsų širdims, kad mes galėtume išeiti iš čia šį vakarą, būdami geresni žmonės nei esame dabar, kad įgytume artimesnį Jėzaus Kristaus supratimą. Suteik tai, Viešpatie, kad mes galėtume suprasti dieną, kurioje gyvename ir Dievo paruošimą Savo žmonių šioje valandoje, šiame didingame, lemtingame laike, kuriame mes dabar gyvename. Dieve, patepk mus, ne vien tik kalbantįjį, bet ir klausantįjį. Ir abiems padaryk taip, kad mūsų širdys virpėtų dėl Tavo Žodžio. „Nes Dievo baimė yra išminties pradžia“. Suteik šiuos dalykus, Tėve, nes mes prašome to Jėzaus Vardu. Amen.

31 Aš norėčiau pavadinti šiuos kelis pastebėjimus, kuriais ketinau čia pasidalinti ir kai kurias Rašto vietas, į kurias norėčiau įdėmiai atkreipti dėmesį, jeigu Viešpats leis... šiam... šiam Padėkos dienos pamokslui apie nematomą... „Nematoma Jėzaus Kristaus Nuotakos sąjunga“. Nematoma Jėzaus Kristaus Nuotakos sąjunga. Tai neskamba kaip Padėkos dienos pamokslas tema. Nors už kiekvieną Rašto vietą, mes esame dėkingi už jas visas.

32 Aš esu dėkingas Dievui už tai, kad gyvenu šitame laike, užbaigiamojoje pasaulinės istorijos scenoje. Aš nežinau. Jeigu būčiau galėjęs pasisakyti prieš pasaulio sutvėrimą ir jeigu Dievas man būtų išdėstęs visą programą, ir man pasakęs: „Aš... Aš noriu, kad tu pamokslautum. Ir taip, į kokį periodą tu norėtum vykti į žemę ir pamokslauti?“. Aš būčiau pasirinkęs šį periodą, nes aš manau, kad tai yra aukso amžius.

33 Man tikrai būtų patikę pabuvoti čia tuo laiku, kai Jis buvo žemėje. Bet, vis tik, aš manau, kad šitas laikas yra didingesnis laikas, nes tai yra laikas, kuriuo Jis ateina paimti tų žmonių, kuriuos Jis atpirko, artėjant prisikėlimui, kai visi atpirktieji prisikels. Kokią šlovingą galimybę mes turime – kalbėti mirštantiems žmonėms, didingas metas! Mus tai įkvepia.

34 Ir mes žinome, kad šita istorija eina į pabaigą. Pasaulio istorija greitai pasibaigs, po to mes įžengsime į naują dieną, į didingąjį Tūkstantmetį. Tai kaip vienas tikintysis, aš manau... Tūkstantmetyje... Karaliausime Tūkstantmetyje su Kristumi, tūkstantį metų šioje

žemėje; fizinis Viešpaties Jėzaus sugrįžimas paims fizinius žmones, pašlovintus per Jo apvalantį Kraują.

35 Paulius čia pateikia iliustraciją, mūsų Rašto vietoje, apie įstatymą ir malonę, ir iliustruoja tai kaip santuoką ir skyrybas. Apie šią Rašto vietą yra labai retai pamokslaujama, nes tai yra, daugiau ar mažiau, skirta santuokai ir skyryboms. Bet tai taip pat yra susiję su didesne santuokos ir skyrybų dalimi, kaip jis stengiasi įvesti tvarką čia tam, kad mes kaip... kaip Bažnyčia daugiau nebegalime būti susituokę su pasauliu ir Kristumi tuo pačiu metu ir... ir teisėtai ir pagal įstatymą tai daryti, kaip tai yra ir su moterimi, kuri gyvena su kitu vyru tuo tarpu, kai jos vyras yra gyvas. Ir aš turiu savas mintis apie tai ir aš tikiu, kad tai kas yra sakoma Biblijoje yra Tiesa.

36 Taigi, bet aš tikiu, taipogi, esu įsitikinęs, kad tai atskleidžia vieną iš didžiausių pranašystės paslapčių. Ir aš viliuosi, kad Viešpats mums padės šį vakarą, kai mes perteiksime tai mūsų žmonėms iš visos šalies.

37 Buvo pasakyta, vieną kartą (Aš skaičiau, kai apie tai rašiau pastabą, aš... aš tiksliai negaliu prisiminti knygos iš kurios tai yra, bet aš... aš esu įsitikinęs, kad tai yra tiesa), kad (tai viena iš knygų, kurią perskaičiau apie poną Dvaitą Mudį, Dvaitą Mudį iš Čikagos; taip pat šį vakarą daugelis klausosi iš bažnyčios Čikagoje), kad ponas Mudis, po to, kai perskaitė Romiečiams 7, išbėgo į gatvę ir pirmam žmogui, kurį jis sutiko, jis pasakė jam: „Ar pažįsti Malonę?“.

O žmogus atsakė: „Kokią Malonę?“.

Ponas Mudis pasakė: „Dievo Malonę“.

38 Todėl tai taip sujaudino jį, kai jis pamatė ką, kaip malonė atskyrė mus nuo įstatymo ir kaip, kokią rolę atliko malonė. Na dabar, ką aš norėčiau padaryti kai... Aš visada sakydavau žmonėms, kad kai peržengsiu anapus, aš norėčiau atsistoti ir sugiedoti:

Nuostabi malonė! Koks malonus garsas,

Kuri išgelbėjo tokį vargšą kaip aš!

Malonė, nuostabi malonė!

Pažinti daugiau malonės!

39 „Nes per malonę mes esame išgelbėti; o ne per tai, ką mes galime padaryti“. Ką mes galime, ką bedarytume, nėra priskirta mums. Malonė yra tai, kas mus išgelbsti. „Per malonę jūs esate išgelbėti, per tikėjimą“.

40 Norėčiau pavadinti šią Moterį Malone, norėčiau ją parodyti Biblijoje, taip pat, kaip ji yra pavadinta „išrinktąja ponija“, aš ketinu kalbėti apie šią Ponią Malone. Jūs žinote Biblijoje yra sakoma, pasakyta: „Išrinktajai Poniai“. Tai, jeigu pastebėsite, „išrinkta“ yra susijusi su fraze „išrinktoji Ponia“. Viena Ponia, iš visų kitų ponių, buvo išrinkta.

41 Kaip mergelė turėjo pagimdyti Dievo kūną žemėje. Ji buvo išrinkta moteris. Dievas pasirinko Mariją.

42 Ir, taip pat, Dievas išsirinko išrinktąją Ponia, kuri yra Jo Nuotaka. Ji yra išrinkta. Aš viliauosi, kad mes esame jos nariai šį vakarą, visame pasaulyje, visoje šalyje, tiksliau.

43 Pavyzdys čia parodo Nuotakos santykį su Kristumi, išrinktosios Ponios: ir kaip Ji turėjo būti Jam atvesta; iš kur Ji ateis; ir kaip Ji turės būti Jam atvesta. Bažnyčia čia, pavyzdyje į kurį mes žvelgiame, yra pavaizduota kaip moteris. Kuri, moteris visada yra Bažnyčios provaizdis, nes Bažnyčia yra laikoma Nuotaka. Nuotaka, Ji yra Viešpaties Jėzaus Nuotaka, Dievo Sūnaus.

44 Visada, jeigu pastebėsite, stebėkite moterų būklę ir elgesį ir jūs pamatysite kokio yra bažnyčia.

45 Taigi šitai, kai kurios iš šių pastabų kai kuriems iš jūsų gali pasirodyti keistos, bet tai yra susiję su Žinia, kurią turiu nuo Viešpaties, kurią stengiuosi perteikti žmonėms. Suprantate? Stebėkite viską, kas yra žemiška, kaip tai vyksta, gamtą, ir stebėkite tai. Tai tikrai eina išvien su dvasine puse, taip pat.

46 Taigi, jeigu pažiūrėsite į šiandieninį moterų elgesį pasaulyje, taip pat pamatysite pasaulietiškos bažnyčios elgesį. Tiesiog stebėkite. Žinoma, taigi, taip pat yra dvasinės Nuotakos elgesys, Bažnyčios. Suprantate? Stebėkite ir tai. [Tuščia vieta juostoje – Red.] Nes, taip vadinama žemiška, tvirtina esanti Nuotaka.

47 Dabar leiskite man pakartoti tai vietiniam susirinkimui. Jums nereikia dėl to blogai jaustis. Aš... aš kalbu visiems visoje šalyje, tiems, kurie, kaip aš manau, yra išrinktoji Ponia. Todėl jeigu čia yra tarnautojų, kurie nesutinka, na, tiesiog kurį laiką išlikite ramybėje. Suprantate? Atkreipkite dėmesį. Tiesiog pasiklausykite.

48 Atkreipkite dėmesį į šitą personažą. Kai jūs matote moteris, kurios tiesiog pradeda siautėti, tiesiog daryti tai, ką tik užsimano, stebėkite, bažnyčia daro lygiai tą patį. Atkreipkite dėmesį.

49 Bet stebėkite, kai dvasinė Nuotaka, kai Ji įeina į prabudimą, kai Ji pradeda sugrįžti ir susiderina su Dievo Žodžiu. Tuomet vėl pažiūrėkite, suprantate, kaip tos Rašto vietos tuo metu... bus Žinia, kuri pasklis, kad paimtų tą Nuotaką, paims tą Moterį, Išrinktąją.

50 Nes, kaip pasaulį, šėtonas, apgavikas, kuris apgavo pirmąją nuotaką, kad nusidėtų prieš Dievą per netikėjimą Jo Žodžiu...

51 O dabar, šiandien, mums matant žemišką bažnyčią, jūsų intelektualinėje evangelijoje, vis toliau ir toliau tolstančią nuo Žodžio, visuomeninėje evangelijoje; mes atrandame, kad pasaulio moterys, gatvėse, tokie nariai elgiasi būdami tokioje pačioje atmosferoje. Jūs nieko jiems nepasakysite. Jie prarado elementaraus mandagumo pojūtį, žmonės prarado. Suprantate? Ir lygiai taip pat atsitiko bažnyčiai. Ir jūs galite matyti, kaip ji eina tiesiai į ekumeninę tarybą, taip užtikrintai, kaip bet kuris dalykas pasaulyje, ir tiesiai į Romą taip greitai, kaip tik gali, matote, nes tai yra išpranašauta. Ir štai kur ji yra. Toks yra jos elgesys.

52 Bet tuomet vėlgi pažvelkite į dvasinę Bažnyčią, tų žmonių grupę, pašauktuosius išeiti, Išrinktuosius, kiekviename prabudime. Su Martinu Liuteriu Reformacijoje įvyko tas pats. Tas pats įvyko Džono Veslio laiku. Įvyko tas pats su Sekmininkais pačioje pradžioje. Jie pastatė tas moteris atgal į darną su Žodžiu, o po to jos atsitraukė. Štai ji ir vėl žygiuoja atgal į sumaištį. Bet tuomet ateina laikas, kai žmonės yra pasiruošę susitvarkyti, yra Žinia, kuri ateina ir jie susiderina pagal Ją.

53 Liuteris buvo vienos dienos pasiuntinys, išteisinimo ir bažnyčia susiderino su tuo, kai kurie iš jų. Kiti likusieji iš jų tęsė toliau. Veslis atėjo su pašventinimu, Bažnyčia tiksliai su tuo susiderino. Sekmininkai atėjo su dovanų atstatymu, Bažnyčia tiksliai su tuo susiderino, tos dienos Išrinktieji; o po to išblėso, sugįžo tiesiai į denominacionalizmą ir išsiskirstė su visais kitais, visi jie, kadaise stovėję vienoje gretose.

54 Taigi, bet, jūs atkreipkite dėmesį, kai žmonės pradeda bandyti susiderinti su Žodžiu, ateina šviežia Žinia iš Dievo Žodžio, tiesiogiai žmonėms. Ir jie supranta tą Žinią ir susiderina, kaskart. Tai yra tiesiog Dievo... Mes tai turime.

55 Mes turime šeimas. Kiekviena šeima čia yra prie to pripratusi. Kartais jums viskas puikiai seksis metų metus. Tuomet visiškai staiga jums atsitiks kažkas netikėto, dažnai mes pietuose sakome: „Jeigu lyja, vadinasi viskas plauks,“ – ir viskas pradeda nesisukti. Jūs išgyvenate nakties metą. Po to seka aušra, po to vėl naktis. Viskas vyksta nuoseklume.

56 Pranašas Paulius čia sako, kad moteris negali iš naujo ištekėti tol, kol nėra miręs jos pirmasis vyras. Ji negali iš naujo ištekėti tol, kol yra gyvas jos pirmasis vyras; ji negali jokiomis aplinkybėmis, visiškai negali. Ji privalo pasilikti netekėjusi tol, kol yra gyvas jos pirmasis vyras. Ir jeigu ji padarytų tokią nuodėmę: „...ji bus vadinama svetimautoja“. Dabar aš kalbu apie žemišką dalį tam, kad sulyginčiau tai su dvasine dalimi. Jeigu šita moteris padarytų tokią nuodėmę, tuomet ji yra paženklinama kaip „svetimautoja,“ – jeigu ji turi du gyvus vyrus tuo pačiu metu. Dėl to ji netenka, tai darydama, savo teisių Dievui ir Dangui, per tokį poelgį. Tikrai, ji netenka. Ji yra išmetama iš Dievo plano pagal Rašto vietą, kurią aš neseniai perskaičiau.

57 Lygiai taip pat ir bažnyčia, kai ji bando sumaišyti religiją ir denominaciją su Dievo Žodžiu. Ji negali būti susituokusi su denominacija ir būti Kristaus Nuotaka tuo pačiu metu. Ji turi būti mirusia vienam arba kitam. Taip sako įstatymas, čia. Dievo Žodyje yra daug įstatų. Ir tai yra Jo įstatymas, Paulius čia kalba apie tą patį. Ji negali būti susituokusi su pasaulietiškos religijos bažnyčia ir būti Kristaus Nuotaka, nes ji... viena prieštarauja kitai. Taigi, nepamirškite.

Pasakysite: „Na, mes tikime tuo, bet mes netikime anuo“.

58 Jeigu jūs esate susituokę su Kristumi, Kristus yra Dievo Žodis. Šv. Jono pirmame skyriuje pasakytą: „Pradžioje buvo Žodis ir Žodis buvo pas Dievą ir Žodis buvo Dievas. Ir tas pats tapo kūnu ir gyveno tarp mūsų“. Kristus buvo gyvasis Žodis. Jis visada buvo Žodis. Jis tebėra Žodis. Jis visada bus Žodis. Jis buvo tik Dievo atributų išraiška, nes Jis buvo Dievo Sūnus.

59 Ir kiekvienas sūnus yra savo tėvo atributas, ir lygiai kaip jūs buvote savo tėvo genuose, savo tėvo kūne, kai jis tebuvo jaunas berniukas, jūs buvote jame. Visgi, jis negalėjo su jumis bendrauti, nes jis jūsų nepažinojo. Bet po to, dėka jūsų motinos sėjamosios dirvos, jūs buvote pagimdyti žemėje ir tapote tokie pagal savo tėvo atvaizdą, tada jis galėjo su jumis bendrauti.

60 Ir taip buvo su jumis, Dievo sūnūs ir Dievo dukterys, dar prieš atsirandant mėnuliui, žvaigždėms ar molekulei. Jūs buvote Dievo sūnūs ir dukterys, nes viskas, kas jūs esate, tai tik tų atributų, kurie buvo pradžioje Dieve, pasireiškimas. Nes yra tik vienas Amžinojo Gyvenimo pavidalas ir juo esate jūs. Iki to, jūs nieko apie tai nežinojote. Taip pat jūs nežinojote, kai buvote savo žemiškame tėve, bet jūs esate išreikšti pagal jo atvaizdą. Pagal Dievo atvaizdą jūs esate sutverti ir jūs buvote išreikšti šlovei ir bendravimui su Dievu.

61 Ir dėl to, lygiai taip pat kaip jūsų genas turėjo būti jūsų tėve, iki jūsų fizinio gimimo, jūsų dvasinis genas turėjo būti Dieve, nes jūs esate Jo minčių atributų išraiška, prieš pasaulio sutvėrimą. Teisingai. Jokio kito būdo nėra. Tai tiesa. Taigi, dabar mes pastebime... tuomet, ta Gyvybė yra jumyse, Dievo Gyvybė yra jumyse nuo pasaulio sutvėrimo laikų.

62 Taigi dabar jūs negalite sumaišyti denominacinės religijos su Žodžiu, nes jie yra per daug prieštaringi vienas kitam.

63 Būtent tai šėtonas pabandė padaryti per savo intelektualinį supratimą su leva. Jis pasakė... jis pripažino, kad Dievas tai pasakė, bet jis pasakė: „Tikrai jūs nemirsite“. Suprantate? Ir jie tuo tiki.

64 Ir tai yra tai, ką yra padariusi religija, šį vakarą. Denominacija atskyrė žmones nuo Dievo Žodžio. Ar Jėzus nepasakė, kai Jis atėjo: „Jūs per savo tradicijas Dievo įsakymus žmonėms padarėte negaliojančius“? [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.] Ir per savo religiją, mes atsiskyrėme nuo bendravimo su Šventąją Dvasia, kai tuo tarpu tai turėtų patepti tą Dievo Žodį, kuris yra skirtas šiai kartai. Mes atsiskyrėme žmones taip, per denominaciją, kad jiems net nėra galimybės Tai pamatyti.

65 Taigi, Dievas, Jis... kiekvienai kartai Jis skiria naują dalį Knygoje. Visa tai susijungia išvien.

66 Taip kaip mano kūnas susiformavo. Man pasakė, kad jis prasidėjo nuo stuburo, bet tai nebuvo vien tik stuburas. Iš jo vystėsi toliau iki šonkaulių ir nuo... plaučiai ir plaštakos, ir rankos, ir kojos, ir taip toliau, ir iš viso to išsivystė žmogus, kuris aš esu.

67 Ir taip pradžioje pasireiškė Dievas. Ir galiausiai Jis pasirodė kaip Jehova, Dievas Tėvas. Po to Jis pasirodė kaip Dievas Sūnus, Jėzuje Kristuje. Dabar Jis yra apsireiškęs kaip Dievas Šventoji Dvasia. Tas pats Dievas, visada, trys to paties... to paties Dievo pasireiškimai.

68 Taigi, tame mes atrandame, tai kiekvienai kartai iš pat pradžių Dievas paskirdavo Savo Žodį.

69 Lygiai kaip ir su evoliucija. Tiesiog kaip ir su pirmu dalyku, kurį Dievas sukūrė, greičiausiai tai buvo...Sakykime, kad visų pirma Jis sukūrė botaniką. Tada... po to Jis sukūrė gyvūnus. Tada... po to Jis sukūrė žmogišką gyvybę. Panašiai kaip evoliucija, vis kilo aukščiau.

70 Taip buvo su Dievu ir Jo Bažnyčia. Iššeisimas su Liuteriu. Pašven... Tai yra Jo nuotakos išvedimas, taigi... Jis kuria Savo Nuotaką. Iššeisimas su Liuteriu; pašventinimas su Vesliu; ir taip toliau, matote. Jis... Dvasios evoliucija davė vis daugiau ir daugiau... Nes Kūnas yra statomas, artėja prie Galvos, kuri yra Kristus, Kristaus Kūnas.

71 Taigi, Ji kaip moteris, jeigu Ji yra ištekėjusi už Kristaus Žodžio, Ji negali būti ištekėjusi už denominacinės bažnyčios tuo pat metu, nes tuo Ji yra surišta. Ji ne... negali gyventi su abiem vyrais tuo pat metu. Jie vienas kitam yra priešaringi. Vienas yra Dievo siūstas, kitas yra žmonių sukurtas, todėl jie yra priešaringi. Pasakė: „Tegul kiekvieno žmogaus žodis bus melas; Mano bus Tiesa“. Dievas tai pasakė.

72 Lygiai tiek pat priešaringi vienas kitam, kaip įstatymas buvo malonei, kaip Paulius apie tai čia kalba. Vienas privalo būti miręs, kad galėtum būti su kitu. „Ir jeigu ji bandys būti su abiem, ji bus vadinama svetimautoja“. O! Pagalvokite apie tai. Niujorke, Arizonoje, visoje šalyje, pagalvokite apie tai. Dievas pasakė: „...jeigu ji bandytų būti ištekėjusia už dviejų tuo pat metu, ji bus vadinama svetimautoja“. Ar svetimautoja gali įeiti į Dangų? Ar Dievas susituoks su svetimautoja? Tikrai ne. Jis prašė mūsų to nedaryti. „Ji bus vadinama svetimautoja“.

73 Tuomet jos vaikai, jeigu ji yra svetimautoja, jos vaikai yra nesantuokiniai. Nesantuokiniai! Nesantuokiniai kam? Ne bažnyčiai, bet Žodžiui. Ji yra neteisėtoje padėtyje. Koks paveikslas čia iš Apreiškimo 3, apie paskutiniųjų dienų Laodikėjos bažnyčios periodą! Kokia nesantuokinė grupė! Koks denominacinis susimaišymas! Drungni, lengvabūdiškai elgiasi ir vadina save Krikščionimis, ir paneigia Dievo Žodį: „Turintys dievotumo pavidalą, bet išsižadėję jo jėgas,“ – kokie, pranašas ir pasakė, kad jie bus.

74 Santuoka tai yra seniausiai pasaulyje įsteigtas dalykas. Sutuokimas pirmiausia buvo atliktas, ir įkurtas, Edeno sode.

75 Moteriai yra patikėtos tam tikros savybės, kurių jį privalo nesuteršti. Moteriai yra tai patikėta. Nėra daugiau tokio kūrinio žemėje kaip moteris. Nėra tokios kalytės, nėra tokios patelės jokios kitos rūšies, kuriai būtų patikėtos tokios savybės kaip moteriai.

76 Moters net nebuvo sukūrimo pradžioje, nes Dievas žinojo, kad ji puls. Visos kitos patelės negalėjo svetimauti. Ji yra vienintelė galinti svetimauti. Jeigu ji būtų buvusi sutverta kaip originalas, tai būtų buvę priešinga didžiajai Dievo išminčiai. Suprantate? Ji buvo sukurta kaip šalutinis vyro produktas.

77 Bet dėl to, kad ji buvo pastūmėta link tos pusės, jai taip pat buvo suteiktas šventas paliepiamas iš Dievo dėl atpirkimo. Ji turi savybes, kurių ji privalo nesuteršti.

78 Jeigu ji suteps jas, ji bus suteršta visą gyvenimą. Nesvarbu kiek jai bus atleista, ji negali būti išteisinta. Aš greitai prie to prieisiu. Turiu apie tai Rašto vietą, už kelių minučių. Jai gali būti atleista už jos susitepimą, bet ji negali būti išteisinta šiame gyvenime. Tai visam laikui pasilieka su ja. Dabar atkreipkite dėmesį. Jai tai buvo suteikta. Jai gali būti atleista, bet nėra išteisinama.

79 Jos kūnas jai yra duotas, šventai Dievo patikėtas. Jokios kalytės, jokio paukščio patelės, jokio kito gyvūno nėra tokio kaip ji. Ne. Ji yra vienintelė tokia. Per tai ji yra... Priežastis dėl kurios tai yra taip šventa, jai yra skirta pagimdyti gyvybę žemėje. Jos kūnas yra sėjamoji dirva gyvybei, dėl šios priežasties jai yra suteikta ši šventa atsakomybė.

80 Taigi, čia jūs galimai nesutiksite, dauguma, jūs teologai. Štai kas suteršė visą žmonijos rasę, tai yra tas svetimavimas pačioje pradžioje. Jos sėjamoji dirva buvo sugadinta. Ji pagimdė tuos dvynius, Kainą ir Abelį. Vienas aktas, du vaikai. Išnagrinėkite Raštus. O...

81 Atkreipkite dėmesį. Mes atrandame, kad jos kūnas yra sėjamoji dirva ir dėl to, tai yra šventa atsakomybė, kurios negalima suteršti. Taigi, dabar aš kalbu apie tai, kad parodyčiau iliustraciją, kad parodyčiau ant ko stovi Bažnyčia. Aš nekalbu apie jus, moteris. Kas jūs bebūtumėte, tai yra tarp jūsų ir Dievo, ar jus, vyrus. Bet aš kalbu apie Bažnyčią ir Kristų.

82 Taigi, tai jai yra suteikta tam, kad ji pagimdytų gyvybę, kurią tik vienintelis Dievas gali suteikti. Jos vyras gali būti gyvybės užuomazgos nešėjas, bet Dievas turi sukurti tą gyvybę. Tai tiesa. Taip turi būti, visa gyvybė kyla iš Dievo. Bet kuri gyvybė kyla iš Dievo. Tai yra iškreipta ir dėl to tai tampa nuodėminga, bet gyvybė turi ateiti iš Dievo. Jis yra gyvybės Autorius. Taigi, ji turi šven... vieną...

83 Aš noriu čia įvardinti tris dalykus, prie kurių ji privalo pasilikti. Taigi, aš kalbu, laikykite bažnyčią mintyse, kol aš kalbėsiu tai apie fizinę moterį, kaip Paulius čia, 7-ame skyriuje Romiečiams.

84 Ji turi šventą dorybės atsakomybę patikėtą jai Viešpaties, tam tikrą dorybę. Niekas kitas jos neturi, tik moteris. Teisingai. Tai yra Dievo jai patikėta. Ji privalo nesuteršti tos dorybės.

85 Net jeigu ji yra padariusi kažką neteisingo, ji privalo išpažinti tai savo vyrui prieš jam ją paimant ir tai sutvarkyti. Lygiai taip pat kaip bažnyčia, kuri buvo ištekėjusi už įstatymo, turi taip pat ateiti pas Kristų, prieš antrą santuoką. Ji turi tai išpažinti. Jeigu ji to nepadarys ir ji nugyvena su savo vyru dešimt metų ir tada tai išpažįsta, jis turi teisę su ja išsiskirti ir vesti kitą moterį. Tai yra Raštas. Nesantuokiniai santykiai yra nešvarus gyvenimas.

86 „Juozapai, nebijok pasiimti sau savo žmonos Marijos, nes tai, kas joje prasidėjo, yra iš Šventosios Dvasios“. Jis buvo nusiteikęs slapta ją palikti, suprantate, po to, kai jis buvo su ja susižadėjęs. Kai tu esi su ja susižadėjęs, Dievo atžvilgiu, tu esi su ja susituokęs.

87 Atkreipkite dėmesį. Ji turi šventą dorybės atsakomybę, kuri buvo jai patikėta, patikėta jai Viešpaties. Dievas jai suteikė tą dorybę. Lygiai kaip tai buvo Edeno sode, ji galėjo pasakyti „taip“ arba „ne“. Ji turi šventą, jai patikėtą, moteriškumo atsakomybę, kurią ji privalo

išsaugoti. Moteriškumas apie kurį aš čia kalbu yra jos elgesys, jos charakteris būnant šalia vyrų. Neleidžiant kiekvienam vyrui...

88 Pažiūrėkite į tuos ekranus ir pamatysite kaip tos kino žvaigždės bučiuojasi, ir glebeščiuojasi, ir bastosi aplink tas moteris. Moteris, kuri tai daro turi blogą charakterį. Kitu atžvilgiu ji gali būti dora. Bet, suprantate, savo širdyje... Tos... tos liaukos, lytinės liaukos yra lūpose. Vyras pabučiuoja moterį, jis faktiškai, potencialiai atliko svetimavimą. Lytinės liaukos yra moters lūpose ir vyro lūpose. Jis galėtų ją pabučiuoti į ranką, tai nesusijungtų per jų lytines liaukas. Bet lytinės liaukos yra lūpose. Ir matote visos tos nesąmonės... šiandieniniame Holivude, šliejimasis ir meilikavimasis prie moterų ir panašiai, ir jaunos merginos į visa tai žiūri. Akivaizdu, kodėl mūsų moralė yra supuvusi ir sudūlėjusi, ir sutepta, matote, nes tai yra rodoma vaikams. Tai tiesa. Taip turi būti, nes tai yra paskutniosios dienos.

89 Dabar laikykite bažnyčią mintyse. Ji bučiuojasi ir šlaistosi, ir jungiasi su visais, bet ne su Žodžiu, priima velnią, ir išsilavinimą, ir mokslinius tyrimus, ir taip toliau.

90 Kuomet mokslinė sistema, išsilavinimas, viskas yra visiškai priešinga Dievui. Visa civilizacijos sistema, kurią dabar turime yra visiškai antikristo. Švietimo sistema yra antikristo. Civilizacija yra antikristo. Tai yra prieš Dievą. Jūs pasakysite: „Prieš civilizaciją?“. Vieną dieną Dievas įkurs tokią civilizaciją, kurioje mirties visiškai nebus. Ši šiuolaikinė civilizacija atėjo per šėtoną. Aš įrodysiu jums tai, Viešpačiui leidus, šį vakarą, iš Biblijos. Visi šitie dalykai yra iš šėtono. Mūsų naujoje civilizacijoje nebus nei vieno iš tų dalykų. Ji turi šį šventą moteriškumą.

91 Akivaizdu, kodėl vyrai prie moterų elgiasi taip kaip elgiasi, dėl to, kad moterys prie vyrų elgiasi taip kaip elgiasi. Ji pateikia save ten dėvėdama šortus ir apsitraukusi odos storumo medžiaga, ir su vyrų drabužiais, eina ten gatvėje kraipydamasi. Nesvarbu, ką ji sako, ji gali būti ištikima savo vyrui kokia tik gali būti, bet, Dievo akyse: „Ji yra svetimautoja“. „Kas žiūri į moterį jos geisdamas, tas jau svetimavo su ja savo širdyje“. Ir ji pateikė save taip, kad tai įvyktų. Ir tai yra tiksliai tai, ką padarė bažnyčia su pasauliu.

92 Atkreipkite dėmesį. Tai jai yra patikėta: šventa atsakomybė, šventas moteriškumas ir po to šventa motinystė, gerbti savo vyrą.

93 Tik pažvekite į šią dieną. Į tam tikrus miestus, daugumą miestų, jie netgi rengia didelius vakarėlius į kuriuos pakviečia visuomenę, bažnyčios narius, taip pat. Padeda savo kepurę ant grindų ir jie visi prisigeria ir meta į ją savo raktus. Kiekviena moteris eina ir ištraukia iš kepurės raktus to vyro su kuriuo ji praleis savaitgalį. Visokiausi tokie vakarėliai! Aš turiu dar apie tiek daug pasakyti, jeigu Viešpats leis. Neturėjau laiko į tai įsigilinti. Kokia nešvankybė!

94 Ir bažnyčia yra lygiai tokia pati bloga, būtent, svetimauja su visais ir ji visiškai neturėtų į tai kištis. Ji turėtų pasilikti su Žodžiu.

95 Su pastatais viskas yra gerai. Su ligoninėmis viskas yra gerai. Su visais kitais dalykais yra gerai. Švietimo programos, su tuo viskas gerai. Mes turime čia gyventi, turime skaityti, rašyti. Tai yra ekonomikos dalis.

96 Kaip... iš pat pradžių mums net nereikėjo dėvėti jokių drabužių. Aš pamokslausiu apie tai vėliau šią savaitę, Viešpačiui leidus. Bet mes turime dėvėti drabužius, nes Dievas mums davė drabužius. Bet pradžioje mums jų nereikėjo. Mes buvome uždengti.

97 Dabar ją yra uždengusi jos nuodėmė. Ji net nenučiuokia, kad nuodėmiauja, matote kaip su ja buvo ir tada. Per... Dabar ją pridengė velnias; tada ją uždengęs buvo Dievas. Štai kame skirtumas.

98 Dabar mes atrandame, kad jai buvo suteikta ši šventa atsakomybė, kurios ji privalo laikytis: moteriškumas, elgesys, jos charakteris, vaikų auginimas, būti ištikima savo vyrui.

99 Šiomis dienomis, tai yra dalykas, į kurį jos kreipia mažiausiai dėmesio. Jums derėtų pasėdėti mano kabinete ir pamatyti kaip vyrai atsiveda savo žmonas, kai jos bando susitvarkyti su Dievu ir išpažinti dėl visų vyrų su kuriais jos gyveno, ir dėl kitko, nuo to laiko, kai susituokė. „O, – pasakysite jūs, – tai juk...“. Ne. Tai sekmininkai. O... Kiti net iš viso neateina. Todėl tai...

100 Aš kalbu apie tai, kaip nuo to yra tolstama, kai pradodate maišytis su pasauliu, bažnyčia, ir visomis madomis ir kitais dalykais, kuriuos turime. Mes jau nebesame tokie, kokie jie buvo per tikrasias Sekmines, skirtumas kaip tarp dienos ir nakties. Mus kažkur nunešė tėkmė, į kažkokią tamsią sumaištį ir pražūtį.

101 Kokia šventa atsakomybė! Kokia moters atsakomybė! Dabar matote, kodėl ji yra Bažnyčios provaizdis, kuri turi tą pačią atsakomybę. Kaip moteris turinti šventą atsakomybę savo moteriškumui, savo dorybėms, savo vyrui, Bažnyčia turi šventą atsakomybę maldai ir Žodžiui, ir Kristui, tiesiog taip pat, kaip ir moteris turi.

102 Ir kaip moteris, kurią nuneša tėkmė su kitu vyru; kai bažnyčia prisijungia prie tų institucinių programų, ir statybų programų ir mokyklų, ir panašiai. Aš nieko prieš juos neturiu. Jie yra geri. Jie atlieka savo rolę. Bet jie nėra...

103 Jėzus niekada nepasakė: „Eikite, įsteikite mokyklas“. Jis pasakė: „Pamokslaukite Žodį“.

104 Štai kur jie Tai paneigia. Ne įkurkite įstaigas, ligonines ir panašiai. Su jomis viskas gerai, bet Bažnyčios pareigose to nėra. Jų pareiga yra pamokslauti Evangeliją, tačiau mes padarėme viską išskyrus tai. Ir mus nunešė tėkmė, tiesiog kaip šėtonas padarė, ir sumaišė tai su trupučiu Evangelijos, kažkuo kitu, ir dar kažkuo, kol gavosi tuštybės sanauka. Supuvęs, netgi mūsų visas, visas pasaulis! Stebėkite pasaulines tendencijas.

105 Skaičiau „Ryders Daidžest“ [Anglų k.: "Readers Digest" – Vert.], čia ne taip seniai, apie jaunas merginas, kurios jau išgyvena menopauzę, o vyrams amžiaus krizė prasideda tarp dvidešimties ir dvidešimt penkerių metų. Jie išgyvena vidurio amžiaus krizę. Sugedimas,

kodėl? Dėl mokslinių pasiekimų maisto srityje, ir dalykų, kurie yra iškreipiami, dėl to, kad mūsų kūnai negauna natūralių dalykų. Mes esame ne kas kita kaip mirštantys, yranti masė.

106 Taigi, štai kas yra bažnyčia, taip pat. Ji yra tokioje pačioje būsenoje.

107 Ji yra provaizdis. Ji turi tas pačias brangias dorybes duotas jai per Dvasią, kad išsaugotų Dvasią ir Žodį, ir kad niekada nesvetimautų ir nedarytų nieko su pasauliu ar kitais. Turi pasilikti nekaltą Žodžiui, kaip moteris turi išlikti ištikima savo vyrui. Tai yra šventa atsakomybė, kad gerbtų savo Viešpaties Žodį labiau bet kokios, žmogaus sukurtos religijos, išminties ar kokios tik būtų denominacijos. Bažnyčiai yra suteikia ši atsakomybė.

108 Jeigu jie pasakys: „Na, mano bažnyčia...“. Man nerūpi kuo tiki jūsų bažnyčia. Jeigu tai prieštarauja Dievo Žodžiui, laikykitės nuo to atokiai.

109 Biblijoje pasakyta: „Jėzus Kristus yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius“. Morkaus 16 pasakyta: „Šie ženklai lydės tuos, kurie tiki“. Jeigu bažnyčia pamokslauja priešingai, jūs nepamokslaukite priešingai. Jūs turite tam numirti. Būti iš naujo atgimusiai į Dievo Žodį. „Eikite į visą pasaulį ir pamokslaukite Evangeliją kiekvienam sutvėrimui“. Štai kaip toli Ji turėjo išplisti. „Šie ženklai lydės tuos, kurie tiki, visame pasaulyje, ir kiekvieną sutvėrimą, kuris patikės“. Ar matote kaip toli mes nuo To atitolome? Žinoma. Tačiau už tai ji yra atsakinga.

110 Tačiau dabar pažiūrėkite kaip Holivudas atėmė iš mūsų moterų dorovingus dalykus.

111 Aš esu čia ir žiūriu į brangią, senovo amžiaus moterį – sesę Šreider, į daugumą moterų čia, ir ten gale, ir sesė Mor štai čia, vyresnio amžiaus moteris, kurios prisimena kaip buvo anksčiau. Jeigu jų motina, ar netgi jos pačios būtų išėjusios į gatvę apsirengusios taip, kaip kai kurios moterys šiandien vaikšto, bažnyčių narės, jie būtų tokią moterį uždare kaip išprotėjusią. „Ji pamiršo apsirengti sijoną“. Na, jeigu tai anuomet buvo išprotėjimas, tai ir dabar tai yra išprotėjimas.

112 Na, pažvelkite, visas pasaulis įrodo, kad tai yra išprotėjimas. Pažvelkite į žmogžudystes ir kitus dalykus, kurie dabar dedasi pasaulyje. Suprantate? Išprotėjimas!

113 Visa tai turi išpildyti Apreiškimą. Galbūt mes prie to prieisime šią savaitę. Prie tų siaubingų dalykų, kurie nėra natūralūs. Tai dvasiniai dalykai, kurie priverčia žmones šauktis uolų ir kalnų, ir kitko, kad griūtų ant jų.

114 Šitas pasaulis įeis į visišką, totalų išprotėjimą, labai greitai, tai jau beveik čia. Na jūs galite girdėti žingsnius. Štai kiek beliko. Tai... tai žingsniuoja gatvėmis, prieina iki pat bažnyčios suolo, visiškas išprotėjimas, daro tokius dalykus, kurių žmogus net nesusigalvotų daryti, dar būdamas civilizuotas.

115 Pažvelkite, ką Holivudas padarė su moterimi. Pažiūrėkite kokia ji. Jis pavogė iš moters šventas dorybės. Toliau ir toliau mes galėtume tęsti. Suprantate?

116 Ji visa tai prarado. Kaip ji tai padarė? Dėl to, kad ten buvo klatinga priemonė, vadinama bažnyčia, kaip tai buvo ten Edeno sode. Klatingas asmuo, velnias, įėjo į bažnyčią lygiai taip pat, kaip jis tai padarė Edeno sode, ir apgavo ją. Ji yra apgauta. Moteris galvoja... ji nenori klysti.

117 Ieva nenorėjo suklysti. Tai nebuvo padaryta tyčia. Bet ji... Biblijoje pasakyta, Antrame Timotiejaus, Pirmame Timotiejaus 3: „Ji buvo apgauta“. O „būti apgautu“ nėra tada, kai jūs sąmoningai tai darote. Tai yra tada, kai jūs esate apgauti, kad tai padarytumėte

118 Ir tiksliai tai įvyko šiandien. Ji buvo apgauta per televiziją, per žurnalus, per tuos žmones, tuos, per visus tuos puikius dalykus, kuriais jie užsiima gatvėje. Šiuolaikiškos merginos, jos žiūri į žurnalus ir jos žiūri į fotografijas. Jos mato tai gatvėse. Jos mato drabužius parduotuvėse. Kaip šėtonas, tas galingas pragaro instrumentas nužengė į žmonių tarpą ir apgavyste įtraukė jas į šiuos dalykus! O moteris galvoja, kad su ja viskas gerai. Bet ji yra mirusi ir to nežino. Ji yra toli nuo Dievo. Matote, kaip ji visa tai prarado ir kaip tai buvo klatinga?

119 Šiandien, aš noriu, kad jūs į tai atkreiptumėte dėmesį. Jėzus apie tai kalbėjo. Taip pat, jeigu jūs norėtumėte tai perskaityti, Jėzus paminėjo, kad šitai turės išsipildyti (Ar žinojote tai?) savo paskutinių valandų metu, visai prieš pat Jo nukryžiuvimą. Tiesiog perskaitykime tai, Šv. Luko 23-čias skyrius, ir tik trumpam, kaip Sekmadieninės mokyklos pamokoje. Pradėkime nuo 27-os eilutės, aš manau, kad turiu tai čia pasižymėjęs. Jėzus eina į Kalvariją. Pasiklausykite man skaitant. Gerai. Švento Luko 23:27, aš manau, kad tai yra ta vieta, kurioje tai paminėta. Mano užrašuose tai yra taip pažymėta. Taip. Štai.

O paskui ji sekė didžiulis būrys liaudies bei moterų, kurios taip pat ji apraudojo ir apverkė. Bet Jėzus atsisukęs į jas tarė: „Jeruzalės dukros, neverkite dėl manęs, bet verkite dėl savęs ir dėl savo vaikų. Nes štai ateina dienos, kuriose jie sakys: ‘Palaimintos nevaisingosios ir įščios, kurios niekada negimdė, ir krūtys, kurios niekada nežindė’.

120 Pagalvokite, šiandien jai pagimdyti vaiką yra negarbė. Suprantate?

Tada jie pradės sakyti kalnams: ‘Griūkite ant mūsų’; ir kalvoms: ‘Uždenkite mus’. Nes jeigu jie tai daro ant žalio medžio, tai kas bus daroma ant sauso?’

121 Kalba apie dieną, kai moterys daugiau nenorės vaikų. Jos nori šuns ar katino, ar kažko panašaus, bet vaikų jos daugiau nenori. Kodėl? Ji taps „Motule Hubard“, jeigu pasigimdys vaiką. Suprantate? Ji nenori. Tai... tai Holivudo pasekmė. Aš nenoriu, kad šita moteris būtų „Motule Hubard“. Todėl ji... jis pasidarys tam tikrą operaciją arba ji, vienas iš jų, kas daugiau nebeleis jiems susilaukti vaikų. Jie daugiau nenori vaikų.

122 Jėzus apie tai kalbėjo. Ir ką Jis pasakė? „Tada jie pradės sakyti kalvoms ir kalnams: ‘Griūkite ant mūsų’“.

123 Ji naudos kontraceptines priemones tam, kad galėtų dalyvauti vakarėliuose. Ji daugiau nesivargins kūdikio žindymu. „Tai sukels jai diskomfortą. Kai ji pastos, tai bus, tai sukels jai diskomfortą. Ji daugiau neatrodys taip, kaip anksčiau atrodė“. O jos vyras tiek nieko neišmanantis, kad jai nepasipriešins. Ji nepagimdys jam vaiko.

124 Jėzus apie tai kalbėjo. Ir Jis pasakė, kad... kad kai jie taip darė, tuo metu jie pradėjo šauktis kalvų, kad ant jų užgriūtų. Tai yra Viešpaties Sugrįžimas.

125 Jie išleidžia dideles pinigų sumas katėms, šunims, kad juos motiniškai globotų. Tai tiesa. Ji turi kažkam būti motina, nes tai yra jai suteikta Dievo prigimtis.

126 Aš tai pastebiu. Aš medžioju didelius gyvūnus. Senoji lokė žiemos metu, kai ją apvaisino lokys patinas, ji po to atsiveda jauniklius, pagimdo juos. O jie yra ganėtinai dideli jaunikliai, galbūt sveriantys šimtą svarų ar panašiai. Ji palieka juos ir leidžia jiems žiemoti vieniems, nes ji turės pagimdyti dar ir kitų jauniklių. Jie gimsta vasarį. Lokė apie tai nieko nenučiuokia.

127 Kai jie gimsta tokiuose kaip maišeliuose. Kaip Dievas atidaro tuos mažus maišelius, savaime, maži... kaip maži celofano maišeliai. Jie patys suranda kelią. O jų motina giliai miega. Ji nieko nevalgo nuo spalio, o jie gimsta vasarį. Jie prieina prie jos ir pradeda maitintis iš jos žįsdami iki gegužės.

128 Tada, kai ji pamato savo jauniklius, jie jau būna nemažo dydžio jaunikliai, sveriantys galbūt penkiolika ar dešimt svarų kiekvienas. Jie maitinasi iš jos. Kaip joje atsiranda pienas, tai jau Dievo reikalas. Ji išlieka gyva, pati, ir gamina pieną jaunikliams.

129 Ir tuomet, jeigu ji nėra apvaisinama ir jeigu nepagimdo jauniklių, ji vėl susiras juos... praėjusių metų jauniklius ir rūpinsis jais kaip mama visą vasarą, nes tai yra Dievo suteiktas instinktas. Jai reikia kažkuo rūpintis kaip motinai.

130 Ir jeigu moteris nepagimdys kūdikio savo vyrui, ji įsigys šunį ar katę, ar dar kažką. Ji turi kažkuo motiniškai rūpintis. Tokia yra jos prigimtis. Bet pagimdyti vaiką savo vyrui ir išauginti jį Dievo tarnavimui, to visiškai nėra jos planuose. Ji turėtų... O, ji... o... jai tai būtų tokia negarbė, jeigu tai padarytų, iš šitos, nuodėmę mylinčios 1965-ųjų visuomenės, moterų pusės.

131 Tikras, šių dienų šiuolaikinės bažnyčios paveikslas! Šiuolaikinė bažnyčia nenori taip pat ir jokių šitų, rėkujančių, šaukiančių, kalbančių kalbomis naujagimių iš Apaštalų darbų 2:38 šalia savęs. Taip. Taip. Suprantate? Taip. Ji nei vieno iš jų nenori, šūkujančių ir verkiančių, ir rėkiančių: „Amen! Aleliuja!“ . Na, dėl tokio vaiko ji akimirksniu būtų išmesta iš savo denominacijos. Jie turėjo vieną tokią vienoje iš bažnyčių, na, jie labai greitai tokią išmestų lauk.

„Kodėl tu leidi tokiems dalykams kaip šis tęstis?“.

132 Todėl, matote, ji yra kažkuo apvaisinta, nes ji be sustojimo gimdo narius. Bet ji nenori, kad nei vienas iš jų šūkautų, rėktų, kalbėtų kaip Apaštalų darbų 2:38, ji laiko juos apgailėtinomis būtybėmis. Tai neabejotinai ją sugėdintų. Tai sugriautų ją ir jos išsilavinusią,

etišką, mokslinės visuomenės bažnyčią, kuriai ji ten priklauso. Jie išmestų ją lauk kito pasitarimo metu. Ji negalėtų to turėti. Ji nenori būti apvaisinta Žodžiu, nes tai yra tik vienintelė rūšis, kokią Žodis gali pagimdyti.

133 Gimę iš Dievo Dvasios savyje turi Dievo Dvasią. Ne bažnyčią lankančias intelektuales ir religingai gyvenančias, trumpai kerpančias plaukus, išdažytais veidais; toks dalykas iš viso net neegzistuoja. Dievo Žodyje to nerasite. Jūs surasite senamadišką, pašventintą, Šventąją Dvasia pripildytą vaiką, gimusį iš Dievo Dvasios, šaukiantį, rékiantį, šūkaujantį, šlovinantį Dievą.

134 Tai iš esmės jai yra visiškai nepasiekiamą. Ji nenori To. O ne, pone! Ne, tikrai ne. Ką ji tuomet daro? Todėl ji pagimdo porą, išdažytų veidų, devinčiųjų šortus, Jezabelės visuomenę, nesantuokinės „katės“, manau, kad taip jie jas vadina. Suprantate? Aš manau, kad jie vadina jas katėmis. Suprantate? „Pažiūrėk į tą katytę, kuri ten eina,“ – sako jie, ar kažką panašaus, jūs žinote.

135 Ji gimė, arba ištekėjo, susijungė su savo pirmu vyru, pirmuoju Adomu... Per svetimaujančią žmoną, levą, Adomo pirmąją žmoną. Tu pasakei: „Svetimaujančią?“. Žinoma, ji tokia buvo. Bet, o, ji tvirtina, kad šitas Adomas, šitas pirmasis Adomas yra miręs. „O, žinoma, jis seniai mirė. Aš iš naujo gimusi, – pasakė ji, – ir aš tikrai esu ištekėjusi už Antrojo Adomo, Kristaus, Žodžio“.

136 Kaip? Pastebėkite, ką ji myli. Pastebėkite jos meilužį, jeigu norite sužinoti, ką ji myli. Žodis sako „šitai“, bet ji sako: „Mano bažnyčia sako: 'kitai'“. Tuomet ką ji myli? Kas yra jos vyras? Jos pačios vaisiai įrodo, kas ji yra. Visiškai teisingai, parodo, kas ji yra. Atkreipkite dėmesį. Ji gimė, iš pradžių, Adomui, nes tai yra jos žemiškas gimimas. Suprantate? Ir jie niekada to nepaliko. Ji yra mylinčioji pasaulį. Ji tvirtina, kad yra atgimusi antrą kartą, Kristui. Bet jos mylimasis, atkreipkite dėmesį, yra Adomas, nes ji myli pasaulį.

137 Ir kitas... kitas dalykas, atkreipkite dėmesį į tai, kokius vaikus ji gimdo. Tai pasako, kas yra jų tėvelis, ar jis yra pirmasis Adomas, ar Antrasis Adomas. Jeigu bažnyčia pagimdo Antrojo Adomo vaiką, jis elgiasi taip kaip elgiasi Antrasis Adomas, taip kaip jie elgėsi Sekminių dieną. Tokie yra iš tiesų tikrieji Antrojo Adomo vaikai. Suprantate? Teisingai. Jų prigimtis yra tokia kaip jo. Taip, pone. Jos dukterys – išdažytais veidais, trumpų plaukų šukuosenomis, dėvi vyrų drabužius, kelnias. Biblijoje jai yra pasakyta: „to nedaryti“. Ji kerpa savo plaukus. „Tai jai yra gėda“. Jūs pasakysite: „Užsičiaupk, nekalbėk apie tai“.

138 Tai yra tai, ką Žodis apie tai sako. Aš tik nurodau į prigimtį. Štai ką ji daro.

139 Jos sūnūs, iš jos gimę sūnūs remiasi išsilavinimu, apmokymais, kažkokia Biblijos mokykla, taip vadinamąją, kažkokiu didingu koledžu iš senųjų laikų, peri juos kažkokiu inkubatoriniu būdu. Denominacijų ieškotojai, religingi kaip Kainas, tokie patys nesantuokiniai Žodžiui, koks ir Kainas buvo. Teisingai, tokie pat nesantuokiniai, koku Kainas buvo, tikrai, denominacijų ieškotojai. Ar suprantate, kas tai yra?

140 Dievas niekada neįkūrė denominacijos. Jis visada buvo prieš ją. Jo Žodis yra prieš ją.

141 Bet jie tvirtai laikosi į ją įsikibę, todėl jūs matote, ką jie pagimdo. Tai parodo, kas yra jų tėvėlis ir mamytė. Tiksliai taip. Tiksliai taip. Tokie pat nesantuokiniai kaip Kainas. Štai kokį vaiką jis pagimdė per levą. Jie pabėgo nuo Žodžio, po to matote, ką ji pagimdė. Tai yra tiksliai tai, ką bažnyčia pagimdė, tą patį.

142 Galiu įrodyti tai jums Žodžiu, kad tai yra tai iš kur kilo išsilavinimas ir civilizacija, per Kainą. Tai yra visiškai teisinga. Nes jie tvirtina... Bet jie... jie tvirtina esą Dievo sūnūs, tačiau jie denominacinės kilmės, denominacinės mokyklos išmokytieji ir panašūs. Tai yra visiškai teisinga. Klasingi, protingi! Tai bent! Toks buvo gyvatė, jų tėvas. Teisingai. Tokie pat klasingi ir mokslininkai, koks Kainas buvo. Suprantate? Tai yra lygiai tas pats dalykas.

Jūs pasakysite: „Broli Branhamai, nejaugi tai tiesa?“.

143 Atsiverskite Pradžios 4:16 ir sužinosite. Atsiverskime čia Pradžios 4:16, tik minutėlei, jūs atrasite kaip tai nutiko.

*Ir Kainas nuėjo nuo Viešpaties akivaizdos ir apsigyveno Nodo šalyje, Edeno rytuose.
Ir Kainas pažino savo žmoną; ir ji pastojė ir pagimdė Henochą; ir jis pastatė miestą, ir pavadino miestą savo sūnaus vardu – Henochas.*

144 Ir taip toliau iki Tubalo ir toliau, nes jie pradėjo... atsirado instrumentų kūrėjai, muzikos ir taip toliau. Civilizacija kilo iš Kaino, teisingai, statėsi miestus, instrumentus. Mokslo žmonės kilo iš Kaino, gyvatės sėkla. Dabar atkreipkite dėmesį į 25-ą eilutę:

Ir Adomas vėl pažino savo žmoną;

145 Taigi, jis buvo ją pažinęs vieną kartą ir ji pagimdė du vaikus. Išstirkite Raštus. Ji pagimdė Kainą ir Abelį. Vienas aktas – du vaikai. Jūs pasakysite...

146 Neseniai man pasakė, kad taip negalėjo būti. Mes Holivude turime atvejį. Holivude? Mes būtent dabar turime atvejį Tuksone, teisme. Moteris pagimdė tamsiaodį vaiką ir baltaodį vaiką tuo pačiu sykiu. Jie sako, kad ji negalėjo to padaryti. Ji gali turėti dvi vaisingas kiaušialąstes, taip pat. Jie dabar tai nagrinėja teisme. Aš žinau, kad šunys gali tai padaryti. Gyvūnai gali tai padaryti. Ir ji buvo ten, baltaodis vyras pasakė: „Aš išlaikysiu savo vaiką, bet ne tą kitą“.

147 Ir moteris prisipažino. Tą rytą ji miegojo su savo vyru, o su juodaodžiu tos pačios dienos popietėje. „jeigu tai įvyksta, – pasakė daktaras, – dvidešimt keturių valandų intervale, taip atsitiks, jeigu ten yra dar viena vaisinga kiaušialastė“. Ir ji tai padarė.

148 Ir čia įvyko tiksliai tas pats. Kainas, kuris... Šėtonas, tą rytą, gyvatėje; ir Adomas tą popietę. Kai ji... Ir ji pagimdė du vaikus.

Taigi: Adomas vėl pažino savo žmoną; (antrą kartą); ir ji pagimdė sūnų...

149 Nepamirškite, Biblijoje nėra niekur pasakyta, kad Kainas buvo Adomo sūnus. Pasakyta: „Jis buvo iš to piktojo,“ – ne Adomo, „iš velnio“.

...pažino savo (antrą kartą), ir pažino... ir pagimdė sūnų ir pavadino jį vardu Setas: Nes Dievas, – ji tarė, – man paskyrė... (Tai nebuvo tikroji Sėkla.) ...paskyrė man kitą sėklą iš Adomo, vietoje Abelio, kurį Kainas užmušė. Todėl...

Ir Setui, jam irgi gimė sūnus; ir jis pavadino jį vardu Enas; tuomet žmonės pradėjo šauktis VIEŠPATIES vardo.

150 Ne iš Kaino, ne iš jo kartos genealogijos, bet iš Seto genealogijos.

Todėl: „Kainas yra tas piktasis“. Ten pasirodė gyvatė.

151 Dabar atkreipkite dėmesį. Čia Biblija aiškiai sako, kad: „Jos pirmas vyras privalo būti miręs,“ – o ne šiaip būti su juo išsiskyrus. Jis turi būti miręs.

152 Aš neseniai pamokslavau apie „Santuoką ir skyrybas“ ir jūs visi apie tai žinote. Dabar aš nesikreipiu vien tik į čia susirinkusius, bet į visus šalyje. Gerai. Taigi jūs matėte, kas įvyko ten „Santuokoje ir skyrybose“. Kuomet tai...?...Septyni Antspaudai buvo atidengti, tie, kurie atnešė tikrąją Tiesą apie tai.

153 Todėl tam, kad būtumėte susituokę su Antruoju Adomu, Kristumi, Žodžiu, jūs privalote atsiskirti per mirtį, nuo savo pirmojo denominacinio vyro, nes nėra nei vieno iš jų, kuris galėtų priimti visą Dievo Žodį. Parodykite man, nors vieną tokį. „O, – pasakysite jūs, – manasis“. Kitas pasakys, kad jo, taip pat. Suveskite juos kartu ir atrasite, kad jie abu klysta, vos tik sukuriate denominaciją. Perskaitykite Apreiškimo 17. Todėl, suprantate, to dalyko atžvilgiu, jūs turite tapti mirę.

154 Dabar aš nekalbu šiam vietiniam susirinkimui. Aš kalbu bendrai visai tautai. Jūs turite būti mirę savo pirmam vyrui. Jeigu jūs esate susivieniję su Kristumi ir vis dar susituokę su denominacija, jūs esate paleistuvė. Jūs esate Laodikėja.

155 Bažnyčia iš visos šalies, mes sekame Jėzų Kristų, Žodį. Tam, kad būtumėte Nuotakoje, jūs turite iš naujo susituokti su Dievo Žodžiu, kuris yra Kristus. „Pradžioje buvo Žodis, ir Žodis buvo pas Dievą, ir Žodis buvo Dievas. Ir Žodis tapo kūnu ir gyveno tarp mūsų...“.

156 Tol, kol jūs laikotės žmonių denominacinės tradicijos, jūs esate pavadinti Dievo Žodyje: „svetimautoja“. Tol, kol jūs esate denominacinis religijos ieškotojas, priklausantis denominacinei bažnyčiai, kuri neigia Dievo Žodį, jūs esate „svetimautoja“, štai kas pasakyta Biblijoje.

157 Jėzus pasakė: „Jūs negalite tarnauti dviems dievams tuo pačiu metu. Jūs tarnausite arba Dievui, arba momonai“. „Momonai“ reiškia „pasaulis“. „Tas, kuris myli pasaulį arba pasaulio dalykus, jame net nėra Dievo meilės“. Dievo Sėklos tuo pačiu metu jame net negali būti (Dievo meilės), jame yra pasaulio meilė. Kai per jus veikia Dievo Sėkla, tai ir yra Dievo Žodis. Pasaulio meilė negali ten būti tuo pačiu metu. Kurgi tuomet dėsis trumpi plaukai ir šortai, ir išdažyti veidai? Kurgi tai?

158 Jūs negalite būti ištikimi Kristui, Dievo Žodžiui ir tarnauti žmonių sukurtai denominacijai tuo pačiu metu. Tai prieštarauja Žodžiui. Paulius taip čia pasakė. „Kokioje vietoje?“. Romiečiams 7.

159 Tuo labiau jūs negalite pagimdyti Dievo sūnų, iš Jo Žodžio, šiai neteisėtai denominacinei grupei. Jūs negalite to padaryti. Savo inkubatoriuje jūs negalite pagimdyti Žodžio sūnaus nuo Dievo. Aš kreipiuosi į bažnyčią. Bet vis tiek jūs teigiate esą labai religingi. Toks buvo Kainas, prostitutės levos sūnus, labai religingas, pastatė aukurus ir aukojo auką, ir mokėjo dešimtinę ir darė viską, ką padarytų bet kuris kitas religingas žmogus. Bet jam nepavyko laikytis Žodžio. Jam nepavyko gauti apreiškimą.

160 O apreiškimas yra svarbiausias dalykas, Žodžio apreiškimas. Kas yra... Kas yra apreiškimas? Jėzus pasakė: „...ant šitos uolos Aš pastatysiu savo bažnyčią; ir pragaro vartai jos nenugalės“. Tikėjimas yra apreiškimas; nes Tikėjimas buvo jums apreikštas.

161 „Abelis, tikėjimu, apreiškimu (tikėjimu) paaukojo, paaukojo Dievui tobulesnę auką nei Kainas“.

162 Kainas galvojo, kad jie suvalgė obuolius. Jie vis dar laikosi šito supratimo, bet ten ne tai buvo. Ten buvo svetimavimas, gyvatės sėkla. Ir ten, kai Septyni Antspaudai atsidengė, tai paskelbė apie tai ir įrodė tai. Mano knyga apie tai jau yra išleista. Aš manau, kad čia dabar turime tūkstantį. Suprantate? Atkreipkite dėmesį. Tai yra pagal Raštą, nuo Pradžios iki Apreiškimo.

163 Paskutiniu metu abu medžiai sugrižta į sėklą ir patvirtina save. Štai mes esame čia, šiandien pat, Laodikėja ir Nuotaka, tiesiog aiškiausiai ir gražiausiai kaip gali būti Rašte, ir tiesiogiai prieš jūsų veidus. „Jūs negalite tarnauti Dievui ir momonai“. Jūs negalite būti dorovingu, Biblija tikinčiu Krikščioniu ir dalyvauti denominaciniuose reikaluose. Jūs tiesiog negalite to daryti vienu ir tuo pat metu. Vienas turi būti miręs, o kitam leiskite gyventi.

164 Taip pat jūs negalite pagimdyti Dievo Žodžio sūnaus. Nei bažnyčia negali pagimdyti. Jie tokių nenori, šūkajantių vaikų, rėkiančių ir kalbančių kalbomis, ir visų šitų dalykų. Jie, jūs negalite to daryti denominacinėse bažnyčiose. Jie jūsų nepriims. Jie nepriima jų tokiu būdu. Jie priima juos ir paspaudžia jiems ranką, ir pasako: „Jeigu tu tiki, tu Tai turi. Tol, kol tavo vardas įrašytas knygoje, tik tiek tau reikia padaryti“. Suprantate? Tai... tai yra nesantuokiniai vaikai Žodžio atžvilgiu, vistiek tvirtinantys esą religingi.

165 Tokia... apvaisinta šėtono išmintimi ir pažinimu, bažnyčia pasidarė! Jie siunčia savo žmones į mokyklą, kad išmokytų kaip teisingai tarti „amen“. Jie išmoko juos kaip kalbėti apie visus tuos dalykus ir būti labai intelektualiais. Kas tai yra? Tai yra velnio apvaisinimas. Kuo šėtonas apvaisino levą? Kad netikėtų Žodžiu, pateikė intelektualus, intelektą ir tai sugadino visą kūrinių. Tiksliai tai ji šiandien padarė su Žodžiu, bažnyčia. Ji apvaisino save Biblijos mokyklomis ir koledžais ir panašiais dalykais, skaitymu, rašymu, aritmetika, ir jie apie Dievą žino ne daugiau nei Hotentotas apie Egiptietiškąją naktį. Jie išmano visą savo religiją, savo maldos knygas ir visą kitą, bet apie Dievą nieko nenuotokia.

166 Jie žino, kad Žodis yra patvirtinamas, kuomet Dievas anuomet ištarė ir kiekvienai ateinančiai kartai paskyrė Savo Žodį. Ten pasirodė Nojus ir jis pamokslavo tai kartai.

167 Taigi, kas būtų buvę, jeigu Mozė būtų atėjęs, pasakęs: „Pastatykime arka“? Jis būtų visiškai nepataikęs. Bet jis buvo pranašas. Jis turėjo Dievo apreiškimą.

168 Dievas patvirtino, kad tai buvo Tiesa. Jis išvedė vaikus, Izraelį išvedė ir parodė Ugnies Stulpą priešais juos, ir patvirtino pranašą; ir tiksliai pasakė, ką Jis padarys, ir Jis tai padarė.

169 Jie pasakė: „Tegul Dievas nekalbės. Tegul Mozė kalbės, kad mes nemirtume“.

170 Jis pasakė: „Aš daugiau taip jiems nekalbėsiu, bet aš iškelsiu jiems pranašus ir jie kalbės“.

171 Ten stovėjo Izaijas, tarė: „Mergelė pastos“. Toks žmogus kaip jis, toje dienoje, kai... Kaip mergelė turės pastoti? „Sūnus mums gimė: Kūdikis gimė, Sūnus duotas. Jis bus vadinamas vardu: Patarėjas, Taikos Kunigaikštis, Galingasis Dievas, Amžinasis Tėvas. Savo tėvo Dovydo soste Jis valdys. Nebus galo Jo karalystėje“. Kaip tai įvyks? Jis nežinojo. Jis teisog ištarė tai, ką pasakė Dievas. Tai yra aukščiau bet kokios vaizduotės, intelektualumo. Tai yra aukščiau bet kokio mokslinio tyrimo. Tai yra Dievo Žodis.

172 Dabar mes apmokome mūsų seminarijų studentus įvairiausios Biblinės teologijos ir panašių dalykų, žmogaus sukurtos teologijos, rezultate yra bažnytinė grupė, kuri tiksliai yra Laodikėja, kaip Dievas ir pasakė, kad bus. O, tai bent! Kai aš žvelgiu į tai, mane tai priverčia drebėti. Apvaisinti intelektualiniais supratimais! Tu turi būti baigęs aukštąją mokyklą net prieš galėdamas įžengti į vidų. Tu turi turėti... turi būti patikrintas psichiatro prieš galėdamas būti išrinktu.

173 Ar galite įsivaizduoti Petrą, Jokūbą ir Joną, kuriuos apžiūri psichiatras? Prisimenate tuos šimtą dvidešimt susirinkusius aukštai, net nemokėjusių užrašyti savo vardo? Atsistotų priešais psichiatrą, matote, jeigu jie... jeigu jų visi... kad patikrintų ar su jų refleksais viskas buvo tvarkoje ir panašiai? Jie turėjo refleksą, bet tai nebuvo intelektualus suvokimas ar mokslinis tyrimas. Tai buvo per Dievo Jėgą. Kai tai juos ištiko, jie nežinojo kaip elgtis kitaip nei Šventoji Dvasia pasakė elgtis. Jie visai nekreipė dėmesio į jokią intelektualą, tai, ką bažnyčia pasakė ir ką kunigai sakė, ką vienas pasakė, kitas pasakė. Jie veikė vedami Dvasios; bebaimiai vyrai.

174 Pirmas Jono 2:15, Jis pasakė: „Jeigu jūs mylite pasaulį arba pasaulio dalykus, Dievo meilės jumyse net nėra“. Suprantate? Todėl kaip jūs galite būti apvaisinti Dievo Žodžiu, kuris nuteisia pasaulį, nuteisia Holivudą, nuteisia visas tas madas, nuteisia visus tuos vakarėlius ir lengvabūdišką elgesį, ir buvimą prisidengusiu taip vadinamuoju religijos vardu? Tai nuteisia tai. Kaip Žodis gali apvaisinti žmogų: moterį su trumpų plaukų šukuosena, išdažytu veidu, devinčią šortus?

175 Kaip pamokslininkas gali eiti ten į seminariją, ir pažiūrėti į Apaštalų darbų 2:38, ir pamatyti, kad Biblijoje nėra nei vieno žmogus, kuris kada nors būtų pakrikštytas tais titulais, ir

po to vis tiek sakyti, kad jis yra apvaisintas Dievo Žodžiu? Jis sako jums melą! Jis pardavė savo pirmagimystės teises. Jis svetimauja būtent prieš tą Dalyką apie kurį kalbėjo. Su juo yra išsiskiriama, per skyrybas.

Dievas turės dorovingą Bažnyčią, būtent taip, Nuotaką.

176 Biblijoje pasakyta: „Žodis nėra jumyse“. Todėl, kokius vaikus jūs gimdote? Apvaisinti denominacininkai. Nebuvo jokios mirties, kuri atskirtų jus nuo jūsų pirmojo mylimojo.

177 „Ką pagalvos Džounsai, jeigu aš pradėsiu verkti ir kalbėti kalbomis? Ką jie pagalvos, jeigu aš persikrikštysiu?“. Kokios nesąmonės! Ar jūs susituokę su Džounsais? Ar jūs susituokę su bažnyčia? Ar jūs susituokę su Kristumi, Žodžiu?

178 Taigi, štai kodėl ji vis dar gimdo jo vaikus. Kokius ji turi vaikus? Štai keli iš vardų, kuriais jie šiandien yra vadinami: „katės“, „bitlai“, „monstrai“, „Rikiai“, „Riketės“. „Katės“, „bitlai“ – tai bažnyčios nariai. Žinoma. Jie visi yra jo sūnūs, Kaino sūnūs, kurie yra klastingo žvėries sūnūs, tokie nepriekaištingi, kokie tik gali būti.

179 Dabar akimirksniai labai gerai įsižiūrėkite, savo dvasine įžvalga į savo sielą. Tiesiog įsižiūrėkite. Aš dabar kreipiuosi į visus šalyje. Pažvelkite, tik kelioms minutėms, jūs esantieji ten Branhamo bažnyčioje, jūs esantieji vakarinės pakrantės bažnyčiose ir Arizonoje, ir visur, kur esate. Pažiūrėkite į save kelias minutes. Jūs pasakysite: „Žinia, kuria tu pamokslauji, broli Branhamai, yra klaidinga“. Pažvelkite į save šiek tiek. Leiskite Šventai Dvasiai iširti jūsų protus Žodžiu, jūs sutiksime su Žinia. Leiskite Kristui, pateptam Žodžiui iširti jūsų sąžinę. Leiskite Jam į jus įeiti, pažiūrėkite, ar tai tiesa, ar ne. Ir tai yra tik vienas ar du dalykai, kuriuos aš paminėjau, kai tuo tarpu jų yra šimtai.

180 Ar Biblija neprieštarauja moterims kerpančioms plaukus? [Susirinkusieji atsako: „Prieštarauja“ – Red.] Ar Biblijoje tikima, yra sutinkama su trimis krikštais vardan „Tėvo, Sūnaus, Šventosios Dvasios“? [„Ne“.] Tokio dalyko nėra. Ar Biblijoje yra sutinkama su moterimis dėvinčiomis vyriškus drabužius? [„Ne“.] Na, paimkime tik šiuos tris, nors jų yra šimtais daugiau. Išstirkite tai Dievo Žodžio Šviesoje.

181 Jūs pasakysite: „Aš esu bažnyčios narys“. Tokiu buvo Kainas. Tokia buvo Ieva. Biblija pranašauja, kad paskutinėmis dienomis Laodikeja bus tokia pati.

182 Leiskite Šventajai Dvasiai iširti jūsų sąžinę ir jūs galėsite sutikti su Danieliaus 5:12, kai karalienė atėjo pas Beltšacarą ir ji pasakė, jog sužinojo apie pranašą Danielių, kuris buvo jų tarpe ir jis buvo abejonių išsklaidytojas. Jūs įsileiskite Šventąją Dvasią, Ji yra šios dienos Pranašas, leiskite Jai dabar pat įeiti į jūsų širdį ir iširti ją Dievo Žodžiu, ir visos abejonės apie Žinią bus išsklaidytos. Jis išsklaido visas abejones. Jūs atrasite, kad tai yra tiksliai Žodyje skirtame šiai dienai.

183 Šiandien jūs negalite pamokslauti Liuterio žinios. Ji yra sudedamoji dalis, bet ji yra kojose. O... O... Negalite pamokslauti Veslio. Negalite pamokslauti sekmininkų. Mes jau esame perėję toliau to. Jie sukūrė denominaciją ir mirė. Jie yra stiebelis.

184 Kotelis išaugo kartu su stiebėliu, tai buvo pirmoji bažnyčios stadija. Taigi, tai visiškai nebuvo panašu į pirmąjį grūdą, kuris krito į žemę, kvietį.

185 Antra pasirodo žiedadulkės. Tai vis tiek dar nepanašu į grūdą. Atrodo jau panašiau. Yra vis labiau panašėjama į tikrąjį grūdo atvaizdą. Bet stiebėliai tikrai neatrodo kaip grūdas, kuris krito į žemę. Tai yra gyvybės, kuri buvo grūde, nešėjas. Tačiau, kas nutiko? Įsikūrė denominacija, tiesiog kaip visa likusi gamta tai atitinka. Tai mirė.

186 Kas po to? Gyvybė perėjo tiesiai į spurgą. Jis turi tikrai nemažai mažiųjų... mažiųjų varpelių, atrodo lyg juose būtų mažų... maži grūdėliai. Atrodo, kad tai yra tikras grūdas, bet nėra.

187 Po to yra pereinama į lukštą. Ir ką jis išreiškia? Lukštą.

188 Taigi, paimkime kviečio grūdą, kai kvietys pirma pasirodo. Ir Jėzus pasakė: „Kviečio grūdas...“. Ir jūs paimkite kvietį ir atidarykite jį. Nuplėškite jį nuo kotelio. Pažiūrėkite į jį. Jūs pasakysite: „Mes turime kviečio grūdą“. Būkite atidūs. Jis yra lygiai toks pats kaip grūdas, bet jame nėra nei dalelės grūdo. Tai lukštas.

189 Yra sekmininkai: „Tokie, – kaip Mato 24:24 pasakyta, – kad suvedžiotų netgi išrinktuosius paskutiniomis dienomis, jeigu būtų įmanoma“. Bet jūs nuplėšiate lapą po lapo, jūs nerandate jokio grūdo. Grūdas vėl yra jo apatinėje dalyje. Suprantate?

190 Ir tuomet Gyvybė išeina iš tos denominacijos, pereina į grūdą. Kas nutinka tuomet? Tada grūdas pradeda augti ir didėti tam, kad jis galėtų kažką uždengti, denominacija nuo jo pasitraukia. Kodėl mums iš To nesigavo denominacijos? Jos niekada nebus. Tai grūdas. Jis negali daugiau augti. Mes esame pabaigos laike. Todėl, ką jis dabar turi daryti? Gulėti Sūnaus Akivaizdoje tam, kad subręstų, tiksliai taip, Žodis turi subręsti jūsų širdyje, kad gimti ir gyventi taip kaip mes apie tai kalbame. Taip, pone.

191 Tada jūs daugiau neturėsite abejonių, jeigu jūs leisite Šventajai Dvasiai jums Tai apreiškinti, kaip karalienė pasakė apie Danielių.

192 Jūs galite paklausti: „Ką tai turi bendro su Padėkos diena? Apie ką tu kalbi, broli Branhamai? Štai, jau penkiolika minučių devintos. Tu nieko nepasakei apie Padėkos dieną“. Kokia Žinia tokiai progai, man! Taip, iš tiesų.

193 Tėvai piligrimai buvo labai dėkingi už jų naujai rastą gyvenimo kelią. Būdami atsiskyrę nuo senosios Anglijos denominacijos ir religijos, jie galėjo susituokti su naujuoju, pateptu Žodžiu jų periodui. Tai tiesa, naujasis pateptas Žodis jų periodui, jų dienai.

194 Taip pat ir mes galime būti dėkingi kaip Abraomas, atsiskirti nuo pasaulio dalykų, nuo visų mūsų draugijų. Abraomas buvo piligrimas. Dievas atskyrė mus nuo visų negyvų religijų. Aš kreipiuosi dabar į visą tautą, nuo visų negyvų religijų. O kodėl? Atskyrė mus ir parodė mums naują žemę, naują Žinią skirtą šiai dienai.

195 Sekmininkai išdžiūvo ir mirė, kaip Liuteris, Veslis, ir visi kiti likusieji. Tai tėra ne kas kita, kaip grupė kartu susirinkusių bažnyčių. Ten yra geri žmonės, visgi, jie turi iš ten išeiti.

196 Ką Jis padarė? Jis atidengė paskutiniosios Žinios Septynis Antspaudus. Ar jūs tai pastebėjote? Septyni Antspaudai, kurie, visos, septynių bažnyčios periodų, paslaptys buvo užantspauduotos Septyniais Antspaudais. Reformatoriai neturėjo laiko to padaryti savo dienomis. Jie nenugyveno pakankamai ilgai. Bet šitas palaimintas Septynių Antspaudų apreiškimas mums yra atvertas šiose paskutinėse dienose, nuo pranašystės, kuri pasiekė Arizoną.

197 Aš paklausiau Dievo, kažkurią dieną: „Ką tu darai su manimi kažkur čia, šioje dykumoje?“.

198 Ar žinote, kad Mozė parašė Naują Testamentą... ar Seną Testamentą? Jis tikrai parašė. Pirmos keturios knygos pateikia visus įsakymus: Pradžios, Išėjimo, Kunigų ir Pakartoto įstatymo. Jis parašė Seną Testamentą. Kad tai padarytu, jis turėjo palikti visas savo draugijas ir mylimuosius, ir išeiti į dykumą.

199 Paulius parašė Naują Testamentą. Tai tiesa. Jis parašė Romiečiams, ir Romiečiams ir visus kitus, Hebrajams ir Timotiejui, ir taip toliau. Ir kad tai padarytu, jis turėjo nuo savęs atsiskirti, išvykti į Arabiją, į dykumą trims metams, kad gautų apreiškimą iš Dievo.

200 „O, – pasakysite jūs, – o kaip Matas, Morkus, Lukas ir Jonas?“. Jie buvo tik rašytojai, kurie tik užrašė tai, ką padarė Jėzus.

201 Paulius atsiskyrė ir kartu sudėjo Žodį. Tai tiesa. Na, tuomet, pažvelkite, jeigu prireikė to, ir turėjo vykti į dykumą, atsiskirti nuo mylimųjų...

202 Ar prisimenate: „Koks dabar yra laikas, pone?“. Kas iš jūsų jį klausėte? Pasakykite „Amen“. [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.] Ar tai buvo visiška tiesa? [„Amen“.] Tuomet šiomis paskutiniosiomis dienomis mes turime apreiškimą, Viešpaties Dievo Žiniai, kad kartu surinktume Jo Nuotaką. Jokiam kitam periodui tai nebuvo pažadėta. Tai yra pažadėta šitam periodui: Malachijo 4, Luko 17:30, Jono 14:12, Joelio 2:38. Su tais pažadais yra lygiai taip pat kaip su Jonu Krikštytoju, kuris atrado savo tapatybę Rašte.

203 Jėzus atrado Save. Ką jie pasakė? „Šalin tokį žmogų!“. „Jonas yra laukinis žmogus“. Bažnyčia negalėjo jo priimti. Štai toks yra pavyzdys. Taip pat ir šiandienos bažnyčia to nepriims.

204 Bet Išrinktieji, Dievas kviečia Išrinktuosius. Jie tai žino: kviečia dorovingą Nuotaką, Žodį, paskutinės dienos Bažnyčią, išrinktąją Ponią mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus, Žodį. Jeigu... Jėzus yra Žodis. Kas iš jūsų tuo tiki? [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.] Gerai. Tuomet Nuotaka visada yra Jaunikio dalis, todėl Nuotaka nebus denominacija. Tai turės būti Žodis, pasireiškęs, kad būtų Kristaus Nuotaka. Jis pažadėjo tai padaryti. Jis pasakė, kaip Jis tai padarė. Niekada nenaudoja... nenukrypsta nuo pavyzdžio. Jis visada tai darydavo pagal pavyzdį. Jis padarydavo tai kaskart pagal pavyzdį. Jis ir vėl tai padaro, iškviečia Savo

dorovingą Nuotaką paskutinėje dienoje, mymilą Rebeką laukiančią Savo Izaoko. Koks gražus metas!

205 Čia tai yra parodoma, dvi knygos, kurios jums pasirodys paslaptingos tuomet, kai skaitysite Septynių bažnyčios periodų knygą. Dvi knygos: Gyvenimo Knyga, sakoma, vienas sako, kad jūsų vardas gali būti įrašytas, jūs niekada jo neištrinsite; kitas sako, kad galima jo vardą ištrinti iš Gyvenimo Knygos. Čia tai tobulai pasimato, štai čia. Aš kelioms minutėms stabtelėsiu, galbūt, ties keliomis pastabomis čia ir po to pasivysiu prieš pabaigdamas.

206 Gyvenimas Dievui yra šventas dalykas ir jis yra įrašytas knygoje. Dievas yra Gyvenimo Autorius. Ar jūs tikite tuo? [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.]

207 Mūsų žemiškas gyvenimas čia, kurį turime, yra visiškai iškreiptas. Iš tiesų tai turėtų būti tikrasis gyvenimas, kaip ir iš pat pradžių, per žemišką gimimą jis tapo iškreiptas. Pirmasis gyvenimas, arba jūsų pirmoji sąjunga, jūs buvote sujungti kai gimėte, per gamtą, fizinį aktą. Žemiškas žmogus susidraugavo, moteris ir vyras kartu, susijungė seksualiniame veiksmo, kuris suteikė jums jūsų pirmąjį gyvenimą čia, ir jis yra susietas su nuodėme ir mirtimi. Kaip jūs galite nematyti gyvatės sėklos?

208 Kai matote moterį, šalutinį produktą; daugiau nėra tokios patelės kaip ji; sukurtos tokiu būdu, žinant, kad ji galės būti apgauta. Dievas žinojo. Jeigu Jis nežinojo pabaigos nuo pat pradžių, tuomet Jis nebuvo Dievas. Jeigu Jis nėra begalinis, jeigu Jis nėra... jeigu... Jis negali būti begalinis nebūdamas viską žinančiu, visur esančiu, žinančiu visus dalykus, Amžinas. Todėl Jis žinojo visus dalykus ir Jis turėjo sukurti tą moterį.

209 Žmogus neturėjo žmonos. Žmona ir vyras buvo tas pats dalykas. Savyje jis turėjo moterišką ir vyrišką dvasią.

210 Jis turėjo atskirti, išimti šalutinį produktą, po to, kai visa kūrinija buvo sukurta. Jokia Dievo sukurta patelė, pirminiame sukūrimo, negalėjo padaryti tokio dalyko. Ji buvo taip sukurta, kad tai padarytų. Jis žinojo, kad ji tai padarys. Jeigu Jis nežinojo, Jis nebuvo Dievas.

211 Bet matote, atributai, kurie buvo Dieve turėjo būti išreikšti. Jis... Jis turėjo būti Išgelbėtoju. Ir jeigu Jis būtų viską sukūręs tobulai, taip Koks jis yra, tuomet niekas nebūtų galėjęs būti prarastu. O, nebūkite vaikais. Būkite vyrais ir moterimis. Mes esame kelio pabaigoje. Atkreipkite dėmesį.

212 Taigi, tai buvo prigimtis, kuri susieta su mirtimi. Jūsų pirmasis vyras, kuris jus valdė, buvo jūsų prigimtis per žemišką gimimą. Žemiška, jūs mylite pasaulį, nes jūs esate pasaulis ir pasaulio dalis. Ar tai tiesa? [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.] Jūsų troškimai buvo, pagal prigimtį, mylėti pasaulį, kurio dalis jūs esate. Jūs esate prigimties dalis. Ar jūs tikite tuo? [„Amen“.] Ir tai jums yra savaiminis dalykas.

213 Dėl šios priežasties jums reikia atgimti iš naujo. Jūs turite atsiskirti; jūs turite mirti tam pirmam vyrui. Jūs negalite su juo gyventi. Jūs negalite tiesiog pasakyti: „Na, aš su juo

išsiskirsiu ir pakabinsiu jį štai čia iki kito karto“. Ne, pone. Jokių skyrybų raštų! Jis numiršta. Pasaulio prigimtis turi numirti. Kiekviena jos dalelė turi numirti. Jūs turite susivienyti, ir vėl, su kita Prigimtimi.

214 Jūsų pirmosios prigimties vardas, gimė ir buvo įrašytas į gyvenimo knygą. Ir visi jūsų darbai buvo joje įrašyti, taip pat. Viską, ką jūs padarėte toje prigimtyje, buvo įrašyta į knygą, kuri yra vadinama gyvenimo knyga.

215 Atkreipkite dėmesį, Danieliuje, kai jis atėjo prie „Dienų Senolio“, Kurio plaukai buvo balti kaip vilna. Dešimtys tūkstančių kart dešimt tūkstančių atėjo su Juo patarnauti Jam; Nuo... Nuotaka. Ir tada knygos buvo atvertos. „Ir kita Knyga buvo atverta, kuri buvo Gyvenimo Knyga“. Suprantate? Šventieji jau yra joje, Bažnyčia, Nuotaka. „Kita Knyga buvo atversta, kuri buvo Gyvenimo Knyga“.

216 Taigi jūs... Bet jūs buvote atskirti nuo tos sąjungos per dvasinę mirtį: Jūsų žemiškas noras yra kirpti savo plaukus. Jūsų žemiškas noras yra dėvėti šortus, dažytis veidą. Jūsų žemiškas noras yra būti intelektualiu, protingu žmogumi, išmanyti kažką geriau už kitą. Štai ko norėjo leva. Būtent to ji ir norėjo.

217 „Na, ką tu pasakysi? Tu mažiukas, siaurapetis pamokslininkas, stovėsi ten ir aiškinsi man? Aš turiu filosofijos ir teisės mokslų daktaro laipsnį“. Tai tik dar labiau atitolina jus nuo Dievo, kaskart, kai prisidedat dar vieną laipsnį. Suprantate? Suprantate? Tai tiesa. Teisingai. Suprantate?

218 Štai ką priėmė leva. Ji buvo apvaisinta tokiu apvaisinimu. Štai kokia šiandien yra bažnyčia per Biblijos mokyklas ir intelektualus. Ir pažvelkite, kiekvienas nesutinka su kitu, didžiausia sumaištis, tiesiog tiksliai tai, ką pasakė Biblija: „Babilonas“.

219 Nuotaka Žino, kur Ji stovi. Jos yra tik labai nedaugelis. Nebus daug išgelbėtųjų; tik labai, labai, labai nedaug. Jūs pasakysite: „Na, ten pasakyta: 'tūkstančiai'“. Taip. Bet jie buvo iš dviejų tūkstančių metų, tai pat, kiekviename periode, kuriame jie išėjo. Kiek...

220 Liuterio periodas ir ta grupė; ir po to išmirė, ir jie išėjo, sukūrė denominaciją; po to Veslis; ir po to atėjo sekmininkai ir taip toliau. Ir visos mažytės šakos: baptistai, presbiterijonai, metodistai, nazarėnai, šventumo piligrimai ir taip toliau, matote, jie visi atsišakojo iš ten kaip lapai.

221 Bet, nepamirškite, kai tai krito ir grūdas pradėjo bręsti, jūs atrandate, kad prieš grūdai galint subręsti, viskas, kas yra tame kotelyje privalo mirti. Aleliuja! Nejaugi nematote, kur mes stovime? Gyvybė vėl yra grūde. Kas tai yra? Tiesiog lygiai kaip tas pats grūdas, kuris krito į žemę, tas pats Jėzus Nuotakos pavidale, ta pati jėga, ta pati Bažnyčia, tas pats dalykas, tas pats Žodis. Tas pats Žodis perneštas per šiuos ir pasirodė štai čia, ir susijungė su galva čia. Ir visa ta Gyvybė, kuri atkeliavo per čia, surinko savo žmones. Dabar tai formuojasi į susijungimą su galva, Paėmimui. Kalbėsiu apie tai rytoj vakare, arba kitą vakarą, vieną, Viešpačiui leidus.

222 Na, jūs atsiskyrėte nuo savo pirmos sąjungos per dvasinę mirtį. Dabar jūs esate atgimę iš naujo, arba iš naujo susituokę, naujoje dvasinėje sąjungoje; ne žemiško gyvenimo pasaulio dalykuose, bet Amžinajame Gyvenime. Ta gyvybės užuomazga, kuri buvo jūmyse pačioje pradžioje, surado jus.

223 Dabar jūsų senosios knygos nebėra, kartu ir senosios sąjungos. Taigi, jūsų vardas jūsų senoje, jūsų... buvo perkeltas. Taigi, jūs pasakysite: „Ar norite man pasakyti, kad mano senoji knyga...“. Dievas patalpino tai į Savo Užmaršties jūrą. Dievo akivaizdoje jūs stovite tobuli.

224 Taigi, jūsų vardas dabar yra naujoje Knygoje; ne gyvenimo knygoje, bet Avinėlio Gyvenimo Knygoje, tai, ką Avinėlis atpirko. Ne senoje, jūsų žemiškos sąjungos, knygoje, bet jūsų naujosios, Nuotaka. Aleliuja! Jūsų naujasis gyvenimas yra Avinėlio Gyvenimo Knygoje, jūsų santuokos liudijimas, aleliuja, kur jūsų tikroji, Amžinoji gyvybės užuomazga buvo iš pat pradžių, įsitvirtina. Dabar jums ne tik atleista, bet jūs esate išteisinti. Šlovė! „Išteisinti,“ – pasakyta Romiečiams 5:1. Taip. Romiečiams 5:1 pasakyta: „Todėl, būdami išteisinti tikėjimu...“.

225 Atsekite tą žodį. Tas žodis nereiškia „atleista“. Tas žodis reiškia „išteisintas“. Tai nereiškia, kad jums atleista.

226 Pavyzdžiui, jūs išgirdote, kad aš prisigėriau ir... ir pridariau blogų darbų ir panašiai. Tada jūs ateinate pas mane, kad man pasakytumėte. Jūs sužinojote, kad aš to nepadariau, tuomet jūs ateinate ir vėl pasakote: „Broli Branhamai, aš tau atleidžiu“. Atleidi man? Aš iš pat pradžių to nepadariau. Suprantate?

227 Taigi, jeigu aš būčiau tai padaręs, aš kaltas. Bet jūs galėtumėte man atleisti, o aš net nebūčiau buvęs kaltas. Bet visgi, aš ne išteisintas, nes aš faktiškai tai padariau.

228 Bet žodis „išteisintas“ reiškia tai, kad jūs niekada to nepadarėte. Amen. Į tai net nėra atsižvelgiama, visiškai. Kaip tai yra padaryta? Dievo Užmarštis jūros Knygoje, jūsų senoji knyga ir santuoka yra atskirta ir mirusi, ir to net nėra Dievo atmintyje. Amen. Jūs esate išteisintas. „Todėl būdami išteisinti“. Apkaltinimas buvo. Jūs buvote apkaltintas. Jūs niekada to nepadarėte iš pat pradžių. Senoji sąjunga yra Dievo Užmarštis jūroje. Jūs nebuvote su ja susituokę iš pat pradžių. Jis, Jaunikis, prisiemė jūsų gėdą, Jis Pats, už jus, vietoj jūsų. Jis užėmė jūsų vietą, nes jūs buvote iš anksto paskirti Jam, kad būtumėte Jo Nuotaka prieš pasaulio sutvėrimą. Taip pasakyta Biblijoje. Jūs esate iš anksto numatytoji Sėkla.

229 Kaip gavosi, kad jūs tai padarėte? Jūs buvote apgauti per savo pirmąją santuoką, per svetimautoją motiną, levą. Tai nėra jūsų pačių kaltė. Per savo žemišką gimimą, jūs atėjote po levos, kuri svetimavo. Štai kodėl jūs gimėte kaip svetimautojas. Jūs esate nusidėjęs iš pat pradžių. Tai tiesa. Jūs buvote apgaule į tai atvesti. Jūs neturėjote jokio... Ne, jūs... tai nėra jūsų kaltė.

230 Jūs niekada to nepadarėte. Nes, ta maža gyvybės užuomazga buvusi jūmyse, turėjo tapti jumis prieš pasaulio sutvėrimą. Dievas įrašė jūsų vardą į Avinėlio Gyvenimo Knygą.

231 Kaip mano trumpa istorija apie mažą ereliuką, kurią jūs visi girdėjote. Višta... Senasis ūkininkas pastatė... vištą, vieną kartą. Jis neturėjo pakankamai vištų... kiaušinių, kuriuos galėtų padėti po vištą. Todėl tuomet jis surado erelio kiaušinį ir jie padėjo jį po ją. Kai erelis gimė, jis buvo juokingiausiai atrodantis viščiukas, kurį tiems viščiukams teko pamatyti, mažas besiblašantis ereliukas. O višta pradėjo kudakuoti: „Kud-kudak, kud-kudak“.

232 Mažasis ereliukas pasakė: „Aš nežinau į ką panašus tas kudakavimas, bet aš vistiek seksiu paskui ją“.

233 Ir jie atėjo į diendaržį ir pradėjo kapstyti po mėšlo krūvas. O ji: „Kut-kudak, kut-kudak. Tai puiku. Tai puiku. Tu, prisijunk prie mūsų. Ir štai, kas...“.

234 Tas ereliukas negalėjo to valgyti. Suprantate? Jis tiesiog... jis tiesiog buvo kartu su viščiukais, nes nieko kito nežinojo. Jis nežinojo, ką daryti. Ir tada ji pasirodydavo ten, ir ji surasdavo tą ar aną. O mažasis ereliukas tiesiog... jis turėdavo tai suvirškinti, bet jis... jis nežinojo kaip tai padaryti. Bet jis matė kaip tai daro visi kiti viščiukai, tačiau buvo kažkas, ko jis negalėjo suprasti. Jam tai nepatiko.

235 Todėl, vieną dieną, motina žinojo, kad ji padėjo du kiaušinius. Todėl ji pradėjo ieškoti to antrojo, skraidė ratais ieškodama, kaip didi Šventoji Dvasia. Vieną dieną ji praskrido virš to diendaržio, tos denominacijos. Ji pažvelgė ten žemyn ir ji pamatė savo jauniklį. Ji suklykė. Tai buvo balsas, kažko kieno aidas nuaidėjo jo viduje. [Tuščia vieta juostoje – Red.] O, tai nuskambėjo teisingai! O! Tegul tikra iš anksto numatyta gyvybės užuomazga, išrinkta Dievo, išgirs Dievo Žodį, jam tai yra muzika. Jis žino, kad tai yra Tiesa.

236 Jis jau vis tiek yra pavargęs nuo tų denominacinių dalykų: „Prisijunk prie mūsų. Ateik, eik su mumis. Mes rengiame visuomeninį vakarėlį. Mes turime šitai. Mes turime...“.

Tai tiesiog skambėjo neteisingai, tam mažam jaunikliui.

237 Ji pasakė: „Sūnau, tu nepriklausai tai grupei. Tu priklausai man. Tu esi mano“.

238 Jis atsakė: „Mama, tai skamba gyvai. Kaip aš galiu pakilti?“.

239 „Tik padaryk šuolį. Aš tave sugausiu“. O... Tai viskas, ką turite padaryti.

240 Pateptas Dievo Žodis, kuris yra įrodomas kiekvienam žmogui, kuris yra gimęs būti Dievo sūnumi, savyje turintis iš anksto paskirtą gyvybės užuomazgą šiai valandai, jis pamatys Dievo Žinią taip užtikrintai kaip Danguje yra Dievas. Martinas Liuteris pamatė Tai savo valandoje. Veslis pamatė Tai savojoje. Sekmininkai pamatė Tai savojoje. O kaip dabar yra su jumis? O... Jie įėjo į denominaciją. Čia yra Žodis, kuris tai nuteisia; pasakantis jums, ką mes šiandien turime turėti, ir tiesiog tiksliausiai Malachijo 4 ir visi kiti pažadai skirti šiai valandai. Ką jūs matote? Į ką jūs žiūrite? Amen. Štai kur mes esame. Tikrieji, grynaveisliai ereliai tai išgirs. „Mano avys pažįsta mano Balsą. Svetimo jos neseks“.

241 Kodėl? Tai buvo juose patalpinta per išankstinį numatymą. Jūs buvote iš anksto išrinktas būti Dievo sūnumi. Jūs buvote Dieve prieš pasaulio sutvėrimą. Šioje dienoje jūs buvote išreikštas tik dėl Jo garbės ir šlovės. Kaip jūs galite tai padaryti negerbdami Jo Žodžio, ir išstovėti su kiekvienu Dievo Žodžiu? Taip, pone. Kurio... jūs esate to Žodžio dalis per išankstinį numatymą. Nes, pažiūrėkite, Dievas yra Žodis. Ar jūs tikite tuo? [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.] Na, tuomet, jeigu... Jis visada buvo Žodis. „Pradžioje buvo Žodis“. Ir jeigu Žodis buvo Dievas, tuomet jūs buvote Dieve. Žodis, ta dalis, kurią jūs turite išreikšti buvo Dieve prieš pasaulio sutvėrimą. Jis matė jus. Jis pažinojo jus. Jis iš anksto jus tam numatė.

242 Sakau jums, lygiai kaip tas erelis atpažino tą balsą, tai ir... ir tikras, iš naujo gimęs Krikščionis atpažįsta Dievo Balsą kalbantį per Žodį, kai jie pamato kai Tai yra patepta ir įrodyta. Pažvelkite. Jis pažvelgė Aukštyn. Jis nepamatė tos senos vištos ten, „Prisijunk prie mūsų čia, – ir, – ateik čia, – ir, – eik štai ten“. Jis pamatė... tokią būtybę, kokia jis norėjo būti, sklandančią orę, klykiančią, laisvą, toli aukštumose, aukščiau visų grifų ir žemiškų dalykų. Aleliuja! Jis norėjo tuo būti, nes jame buvo noras tuo būti.

243 Ir žmogus, kuris yra gimęs iš Dievo, Dievo sūnus, turi turėti Dievo prigimtį. Jis turi būti kaip Dievas. Jis gerbia Dievą. Jis yra Dievo Žodžio dalis. Ir šiomis paskutiniomis dienomis, šita Nuotaka įgija pavidalą, tiesiog lygiai tokioje pačioje jėgoje, kokioje Jis buvo pradžioje, perėjo per tas organizacijas ir panašiai, ir atėjo dėl Nuotakos. Jis negali būti kažkuo kitu kaip tik tuo.

244 Jiems derėjo Tai pamatyti, tiems žydams jų dienose, kai jie išvydo kaip Tai pasireiškė ten priešais juos, kaip pranašas pasakė, kad Jis pasireikšęs. Jis pasakė: „Tyrinėkite Raštus; nes jūs manote juose turį amžinąjį gyvenimą; O jie yra tie, kurie liudija apie mane. Jeigu Aš nedarau Savo Tėvo darbų, netikėkite Manimi. Bet nors negalite tikėti Manimi, dary... tikėkite darbais, kuriuos Aš padariau“.

245 Jie pasakė: „Mūsų tėvai valgė maną dykumoje keturiasdešimt metų. Mes žinome, kur randamės“.

246 Jis pasakė: „Ir kiekvienas iš jų yra miręs,“ – tai yra amžinai atskirtas. Visi mirė. Ten buvo tik trys, du, kurie išliko iš milijono, dviejų milijonų. Tai vienas iš milijono.

247 Na, įleidimo metu, sėklos iš vyro į moterį, įprastai ten yra tik viena vaisinga kiaušialąstė. Yra viena kiaušialąstė, viena ląstelė, kuri yra vaisinga. Ar esate matę kaip yra veisiami galvijai? Atkreipkite dėmesį. Ten yra milijonas kiaušialąsčių; ten yra milijonas gyvybės užuomazgų; ir kai jie yra išleidžiami, kad susijungtų įsčiose, keliauja kanalu ir patenka į įščias ir ten susitinka. Viena iš jų yra kiaušialąstė. Milijonas kiaušialąsčių; milijonas gyvybės užuomazgų. Ten yra tik viena vaisinga kiaušialąstė. Ten yra tik viena vaisinga gyvybinė užuomazga. Jie visi yra gyvi. Jūs galite stebėti tuos mažutėlius veršiukus, kaip jie ten blaškosi, lašėlyje, kurio dydis kaip degtuko galvutė.

248 Ir Demosas ir kiti, kurie šį vakarą klausosi, ir jis prisimena, kada mes juos ėmėme. Jis nusivedė mane ten, parodė kaip tai veikia. Bandomieji megintuvėliai, ir į juos įdėdavo tiek,

kiek telpa ant degtuko galvutės. Ten buvo tūkstančiai mažų veršiukų ir jaučių, bet tik vienas iš jų gali išgyventi. Tik vienas iš jų! Ir ten jų yra daug. Ir jūs pastebėsite kaip vienas išsliūkins iš ten pro štai aną, judės toliau, ta gyvybės užuomazga pereis į kitą vietą; ir kiaušialąstė pakeis vietą iš buvimo štai tų tarpę čia, ir jie kartu susitiks. O visi kiti iš jų mirs. Vis tik, jie yra gyvi, bet turi mirti.

249 Nes ten yra Kažkas, Kažkas šitą padarė vaisingą ir išrinko taip pat ir aną. Tai yra išankstinis numatymas, mano broli. Žinoma. Dievas turi paskirti, ar tai bus berniukas ar mergaitė, raudonplaukė, juodaplaukė, ar kokio bebūtų. Tai yra Dievo paskirta. Man tai yra paslapties nei nekaltasis prasidėjimas. Bet, atkreipkite dėmesį, visi likusieji miršta.

250 Ten buvo du milijonai žmonių, kurie išėjo, giedojo, šaukė, ko tik nedarė. Kalbėjo... kalbomis nekalbėjo. Bet jie šaukė ir... ir atidavė Dievui šlovę, ir šokinėjo aukštyn ir žemyn jūroje, ir darė tai, ką visi likusieji darė, bet ten buvo tik du, kurie įėjo į pažadėtąją žemę. Kalebas įėjo ir Jozuė, tik du. Tai vienas iš milijono. Tai yra vienas iš milijono žemiškame gimime. Kiekvienas iš jų turėjo tą patį palaiminą. O, jūs sekmininkai, aš tikiuosi, kad jūs ne per vėlai pabusite.

251 Vienas iš milijono. Pažvelkite. Šiandien pasaulyje turėtų būti penki šimtai milijonų taip vadinamų Krikščionių. Jeigu Jėzus ateitų, su Juo išeisiančių būtų tik penki šimtai, tuomet, jeigu ta statistika atsikartotų. Na, visame pasaulyje daug daugiau nei tiek kasdien pradingsta. Niekas apie tai nieko nesužinos.

252 „Aš suprantu, – pasakė raštininkai, – tu žinai, kad... Kodėl raštininkai sako, kad... kad Elijas pirma turi ateiti?“, – pasakė jie Jėzui.

253 Jis pasakė: „Elijas jau atėjo ir jūs jo nepažinote“. Suprantate? Jis padarė tiksliai tai, ką Raštai pasakė Jį padarysiant. Suprantate? „Taip turi Žmogaus Sūnus kentėti. Po...“. Jie neatpažino Jo. Visgi, visi jie buvo bažnyčioje. Visi tvirtino esą gyvi.

254 Ir jūs tik leiskite tikram, iš naujo gimusiam Krikščioniui, tikram Dievo tarnui, išgirsti tą Dievo Žodį, jis išeis iš kiekvienos denominacijos, pereis į tą tikrai derlingą žemę, per Žodį, į sėjamąją dirvą. Jis tiesiog tai padarys. Aš nežinau kaip jis tai daro. Dievas paskyrė, kad tai būtų padaryta.

255 Iš pradžių jūs buvote apgauti. Dabar jūs žinote, kas yra tiesa. Tiesiog kaip aš pasakiau, ereliukas, kai jis išgirdo Jaunikio Balsą, jis nusekė paskui Jį, pateptą, įrodytą Dievo Žodį skirtą paskutinei dienai.

256 Nojus buvo patvirtintu Žodžiu savo dienai. Ar jūs tikite tuo? [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.] Na, šiandien jo žinia būtų netinkama.

257 Mozė buvo patvirtintu Žodžiu savo dienai. Ar jūs tikite tuo? [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.] Dabar tai nesuveiktų. Jėzus buvo...

258 Jonas buvo patvirtintu Žodžiu. Ar jūs tikite tuo? [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.] Tai nebūtų suveikę Jėzaus dienomis. Tikrai ne. Ne, pone. „[statymas ir pranašai buvo iki Jono; nuo tada – Dangaus Karalystė“.

259 Apaštalai, kurie išaiškino Bibliją. Po to atėjo Liuteris, Reformacijoje, jo žodžiai, jo bažnyčia, šiandien tai nesuveiks. Veslio nesuveiks. Sekmininkų nesuveiks. Tai veikė jų dienoje.

260 Bet dabar yra kita diena. Tai yra Septynių Antspaudų atidengimas. Aš žinau, kad tai jums skamba keistai, bet Dievas tai taip tobulai patvirtino. Nėra jokios... jokios abejonės dėl to. Tiesiog tobulai! Aš nesakau to tik vietiniam susirinkimui čia. Aš kalbu žmonėms visoje šalyje. Suprantate? Darykite tai, ką tik norite.

261 Dabar atkreipkite dėmesį, pateptas jo dienos Žodis, kurio dalis jūs esate per išankstinį numatymą. Jūs iš karto, kaip žinodami... Kai jūs Tai išgirdote, jūs iš karto žinojote, kad buvote erelis. Jūs taip pat supratote, kad jūs nebuvote denominacinis viščiukas, nuo pat pradžių. Jūs žinojote, kad ten kažkas buvo netvarkoje. Ten kažkas yra negerai, taip, nes jūs žinote, kur jūs buvote įkliuvęs iš pat pradžių.

262 Jis, Jaunikis, prisiėmė jūsų gėdą: „Ir nunešė ją į Užmaršties jūrą, Vandens Žodžio nuplovimu ir Gyvenimo Krauju“. Taip yra pasakyta Biblijoje. Jūsų pirmasis vyras su kuriuo buvote susituokę, pasaulis... Pateptasis Jaunikis, kuris iš anksto pasirinko jus, nuplovė jus vandens nuplovimu per bažnyčią? [Susirinkusieji sako: „Ne“ – Red.] Tai neteisingai skamba, ar ne? [„Ne“.] Galbūt jūs galite tai surasti almanache, bet ne Dievo Biblijoje. „Vandens nuplovimu per Žodį“. Žodyje! Suprantate? Per...

263 Jūs stovite visiškai išteisintas, taip lyg tai niekada iš pradžių to nepadarėte. Dabar tai yra mano Žinia Bažnyčiai. Kaip jūs... mes už minutėlės sustabdysime transliavimą. Jūs stovite, jeigu jūs stovite ant Dievo Žodžio ir su Dievo Žodžiu, kiekvieno amen, kiekvieno brūkšnelio, kiekvieno taškelių. Kur jūs stovite? Aš bandau jums pasakyti – atsiplėškite nuo tų kevalų. Ir pereikite į kvietį, kur jūs galėsite subręsti Sūnaus akivaizdoje. Aš girdžiu artėjantį kombainą. Jūs stovite tobuli, išteisinti, taip lyg tai niekada to nepadarėte iš pat pradžių. Aleliuja!

264 Štai kokia Padėkos diena! Aš jaučiuosi tikrai gerai. Už tai aš esu labiau dėkingas nei už bet ką kitą.

265 Jūs esate tyra, dorovinga, Gyvojo Dievo Sūnaus Nuotaka be nuodėmės. Kiekvienas vyras ir moteris, kurie yra gimę iš Dievo Dvasios ir nuplauti Jėzaus Kristaus Kraujyje, ir tiki kiekvienu Dievo Žodžiu, stovi taip lyg tai niekada nebūtų nusidėję iš pat pradžių. Jūs esate tobuli. Jėzaus Kristaus Kraujas! Kaip jūs galite... Jeigu žmogus...

266 Jeigu aš turėčiau ryte mirti, o žmogus užimtų mano vietą, aš negalėčiau mirti už tą nuodėmę. Kažkas užėmė mano vietą.

267 Ir Jėzus, Žodis, užėmė mano vietą. Jis tapo manimi, tuo nusidėjėliu, tam, kad aš tapčiau Juo, Žodžiu. Amen. Tegul aš tvirtai laikysiuosi To, o ne bažnyčios. Žodžio! Amen.

268 O, dabar ta dvasinė sąjunga tarp Kristaus ir Jo Bažnyčios, kai kūnas tampa Žodžiu, ir Žodis tampa kūnu, pasireiškusių, įrodytu. Tiesiog tai, ką Biblija pasakė, kad bus šioje dienoje, tai vyksta, diena iš dienos. Na, tai kaupiasi taip greitai, tose dykumose, ir vyksta dalykai, kad aš net negaliu to aprėpti. Mes esame arti Jėzaus Sugrįžimo, kad būtume suvienyti su Jo Bažnyčia, kurioje Žodis tampa Žodžiu. Šaukitės Šventosios Dvasios, kad iširtų širdis!

269 Jūs stovite, tobulai. Jūs iš pat pradžių nepadarėte nuodėmės. Netgi Dievas nežino. Tai yra Užmarštis jūroje. Jūs niekada to nepadarėte. Jūs buvote tuo apkaltintas kaltintojo. Bet iš tiesų, nuo pat pradžių, jūs buvote iš anksto numatytas būti Dievo sūnumi ir dukterimi. Jūs stovite ten nuplauti. Ir jūsų senoji skyrybų knyga yra atidėta, ir negyva, netgi visiškai neegzistuojanti, netgi Dievo prote.

270 Jūs esate dorovinga Kristaus Nuotaka, nuplauta Kristaus Kraujyje. Brangus, dorovingas, Dievo Sūnus be nuodėmės stovi su tyra, gryna Žodžio Nuotaka, kurią Jis nuplovė Savo Kraujo Vandeniui; tai tapo kūnu ir buvo išreikšta tam, kad Jis galėtų paimti jus, kurie buvote iš anksto numatyti Tėvo prieglobstyje, prieš pradžia, tokie patys, koks Jis buvo. Jis buvo didis Dievo atributas vadinamas „meile“.

271 Kas jūs bebūtumėte, jūs esate Dievo tarnai, ką Dievas benorėtų, kad jūs padarytumėte, ten kur yra jūsų vieta. „Dievas paskyrė Bažnyčioje vienus apaštalais, pranašais, mokytojais, pastoriais...“. Jis paskyrė tai per Savo išankstinio numatymo dorybę. Ir jūs buvote tuo iš pat pradžių.

272 Jūsų pirmoji santuoka buvo anuliuota. Ji buvo. Jūs niekada to nepadarėte iš pat pradžių. Nes, yra tik vienas dalykas, kuris galėjo tai padaryti, tai turėjo būti nužengęs Dievas, Jis Pats, ir užėmė jūsų vietą Dievo Sūnaus pavidale, Jėzus Kristus, ir nuplovė jus Vandeniui, Vandens nuplovimu per Žodį. Žodį, ne denominaciją! Žodis jus nuplovė. Bet jeigu jūs neatsistosite Vandens Žodyje, kaip ketinate būti nuplauti? Jūs vis dar esate sutepti, kokia leva buvo.

*O, brangus mirštantis Avinėli, Tavo brangus Kraujas
Niekada nepraras Savo galios
Kol visa atpirktoji Dievo Bažnyčia
Bus išgelbėta, kad daugiau nenusidėtų.*

273 Kas yra nuodėmė? Nuodėmė yra „netikėjimas“. Netikėjimas kuo? Žodžiu. Netikėjimas Dievu, kuris yra Žodis.

274 Tyras, grynas; o, aleliuja; greitai pakilsime į dangų; amen; stovime pasiruošę. Pagalvokite. Jūsų drabužiai nuplauti kraujuojančio Žodžio Vandeniui! Žodis tapo Krauju. Žodis dėl jūsų kraujavo ir jūs esate nuplauti kruviname Žodyje. Žodis, kraujuojantis! Dievo Gyvybė Žodyje ir Žodis dėl jūsų nukraujavo, tam, kad jūs galėtumėte būti nuplauti nuo šių prostitučių nešvaros, ir būti švarūs ir pašventinti Žodžio Vandens nuplovimu, ir tai padaro jūsų protą ir širdį susitelkusią į Dievą ir Jo Žodį.

275 Taigi, kaip galite žinoti, kad tai yra tiesa? Kai Dievas nužengia ir tai įrodo ir patvirtina.

276 Jūs pasakysite: „Na, aš tokiu būdu tuo netikėjau“. Jie nepatikėjo Tuo Jėzaus būdu, bet Dievas tai įrodė. Jie nepatikėjo Tuo Nojaus būdu. Jie nepatikėjo Tuo Mozė būdu. Jie norėjo remtis Balaamo žodžiu dėl To: „Mes visi esame vienodi, todėl tiesiog bendraukime kartu“. „Atsiskirkite, – pasakyta Biblijoje, – nuo netikėjimo“.

277 Aleliuja! Dabar atkreipkite dėmesį. Jūs esate ne tik tai, bet jūs ruošiatės Vestuvėms danguje. Ir jūs dėvite vestuvinį išankstinio numatymo raištį, neužtarnautą malonę, vestuvinį malonės raištį, kurio jūs nenusipelnėte. Tai padarė Pats Dievas. Jis žinojo jus prieš pasaulio sutvėrimą, todėl Jis užrišo jums vestuvinį raištį Ten, įrašė jūsų vardą Knygoje. Kokia Padėkos diena! Aleliuja! Šlovinkite Dievą!

278 Dabar pabaigai noriu pasakyti štai ką. Mes visi žinome, kad šiuolaikinė bažnyčia, sekmininkai savo dabartinėje būsenoje... Visos denominacijos kartu, aš surišu jas į vieną ryšulį, nes tokios jos ir yra. Prisiminkite, Jis surinks rauges pirma, o po to jas sudegins. Paimkite... Jis surinks visus kotelius ir juos visus sudegins, iš pradžių; po to Jis paima, ateina ir paima Savo kviečius ir nusiveda juos namo. Jie visi yra surenkami ryšuliais, metodistų ryšulys, baptistų, sekmininkų, visi eina į ekumeninę tarybą. Tai viskas. Jie visi yra sudeginami. Suprantate?

279 Mes visi žinome, kad šiuolaikinė bažnyčia savo dabartinėje būsenoje ir savo dabartinėje padėtyje, yra visiškai netinkama užbaigti didįjį įgaliojimą, kurį Dievas davė Bažnyčiai šioje dienoje. Kiek sekmininkų gali pasakyti tam „amen“? [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.] Teisingai. Suprantate? Tai yra...

280 Mes esame vienybininkai, dvejybininkai, trejybininkai, vienokie, kitokie, ginčijamės, kovojame. Vienas yra toks, o kitas yra kitas, ir trečias dar kitoks. Ir kiekvienas iš jų bijo susidurti su Žodžiu, prieiti prie išbandymo. Suprantate? Jie tai žino. Tu pasakai jiems apie tai, o jie atsako: „Aš nieko negaliu padaryti. Aš negaliu Tuo patikėti. Man nesvarbu, ką jis padarys. Aš...“. Suprantate? Suprantate? Suprantate? Tai parodo, kas yra jūsų mamytė ir tėvelis. „Tu galėtum tapti valstijos presbiterijonų vadovu vieną dieną. Tu galėtum tapti tuo, anuo ir dar kažkuo“. Geriau būkite Dievo sūnus.

281 Taigi, mes žinome, kad bažnyčia negalėjo, sekmininkų bažnyčia, jokių būdu, jokiais priemonėmis, negalėjo išpildyti paskutiniosios dienos Žinios, būdama savo dabartinėje padėtyje. Ar galėjo? [Susirinkusieji sako: „Ne“ – Red.] Na, jie netgi negali sutarti dėl vieno ar dviejų žodžių Biblijoje. Kaip jūs ketinate tai padaryti? Jie negali to padaryti. Todėl suprantate, denominacija yra išbraukiama. Tai tiesa.

Tai turės būti išrinktieji žmonės, kurie yra tam išrinkti. Suprantate?

282 Taigi, žinote, ir taip pat kiekvienas iš mūsų žino, kad visos denominacininkų gretos, sekmininkai ir visi, yra mirę, tai yra, iš naujo atgimusių Žinios Krikščionių atžvilgiu. O... Jūsų pirmasis vyras yra miręs. Jūs žinote, kad jis yra miręs. Dievas leido jam numirti. Tai baigta. Visas jo moksliskumas, intelektualumas, išsilavinimas, moksliskos priemonės jo taip

vardinamųjų Biblijos mokyklų ir panašių dalykų, yra pražuvę. Ką tai padarė? Atskyrė vienybininkus čia, o trejybininkus čia, ir dvejybininkus čia, ir štai čia, ir štai ten, ir tai tokia sumaištis, ir dar vadina save sekmininkais.

283 Na, kažkuria dieną atėjau pas jauną vyrą; jis dabar klausosi. Ir jauną moterį, ji priklausė vienai bažnyčiai. Ji pasakė... Aš pasakiau... Jie išsiskyrė. Aš pasakiau: „Kas nutiko?“. Pasakė: „Mūsų tikėjimai skiriasi“. Aš pasakiau: „O, man labai gaila. Ar jūs katalikė?“.

284 Ji atsakė: „Ne“. Ji pasakė man kokiai denominacinei bažnyčiai ji priklausė, sekmininkams.

285 Aš pasakiau: „O jūs kas esate?“ Jis taip pat yra sekmininkas, bet iš kitos denominacijos. O!

286 Ar žinote, kad Romos katalikų bažnyčia pradėjo kaip sekmininkai? Kas iš jūsų žino, kad tai tiesa? [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.] Prireikė dviejų tūkstančių metų, kad prieitų prie tokios padėties, kurioje jie yra dabar, kad iš Rašto daugiau jau nieko nebepriima. Nieko. Na, sekmininkai po dvidešimties metų bus blogesnėje padėtyje nei tie yra dabar, jeigu taip ir toliau eis ta pačia kryptimi kaip dabar eina. Na, tikrai taip. Suprantate? Kas tai yra? Kas tai yra? Pažiūrėkite, kas yra tėtis ir mama. Leidžia savo moterims kirpti plaukus. Jie gali daryti beveik viską, ką tik nori. „Tol, kol jie priklauso šiai bažnyčiai, tai viskas ko jiems reikia“.

287 O, akivaizdu, akivaizdu kodėl Dievo prakeikimas artėja! Dievas Tai padėjo tiesiai jums prieš akis, o jūs užmerkiate savo akis ir jums nepavyksta To pamatyti. Taip. Užrakinote savo užuojautos vidurius, kai matote tikrąjį Dievo Žodį ir šiuos Septynis Antspaudus, kurie yra įrodomi ir patvirtinami, kad taip ir yra. Ir danguose yra paliudijimai, visoje šalyse ir visur kitur, dideliais ženklais ir stebuklais Jis pažadėjo, kad tai padarys. O po to jūs užsisklendžiate, pasakote: „Aš... aš nežinau. Aš... aš nieko negaliu su tuo padaryti. Aš...“. Suprantate? O, tai bent! Esate negyvi ir to nežinote. Nuodėmėse ir nusižengimuose! Jūs esate mirę. O, tai bent!

288 Mes visi žinome, kad bažnyčia tokioje padėtyje negalės užbaigti šios paskutiniosios dienos. Kaip ji gali išpildyti Malachijo 4? Kaip ji galėtų tai padaryti? Jie net netiki tokiu dalyku. Kaip jie galėtų patikėti, išpildyti Luko 17:30? Kaip jie galėtų išpildyti tas visas kitas Rašto vietas, kurios yra pažadėtos paskutiniajai dienai? Jie negalėtų to padaryti, nes jie Tai paneigia. „Kaip tai buvo Loto dienomis, taip bus žmogaus Sūnaus atėjimo metu“.

289 Pažvelkite į Loto padėtį, kuris buvo Sodomoje tą dieną. Pažvelkite į šiandieninės bažnyčios padėtį. Pažvelkite, kas nutiko Abraomui, Išrinktajam.

290 Pažvelkite, kas nutiko Lotui ir kitiems Sodomoje. Pažvelkite į Bilį Grehamą ir Oralą Robertą, kitus iš jų tų denominacijų tarpe. Pažvelkite į išrinktąją Abraomo Bažnyčią, išgelbėtuosius.

291 Pažvelkite, koku ženklu buvo Pats Jėzus, įsikūnijęs Dievas stovėjo ten žmogiškame kūne. Jūs pasakysite: „Ten buvo Angelas“. Biblijoje pasakyta, kad Tai buvo Dievas.

292 Viešpats Dievas, Elohimas, stovėjo ten žmogiškame kūne, parodė kad Jis taip pateps Savo Bažnyčią paskutiniuosiomis dienomis, tai bus Dievas vėl veikiantis žmogaus kūne. „Kaip tai buvo Sodomos dienomis, taip bus žmogaus Sūnaus atėjimo metu“. Tas pats dalykas. Jie mato tai tiesiogiai ten Raštuose. Perskaitykite... „Tyrinėkite Raštus; nes jūs manote juose turį amžinąjį gyvenimą“. Ir Jie yra Tie, kurie apie Tai liudija. Suprantate? Suprantate?

293 Taip mes žinome, kad jie yra mirę. Dievas leido jiems numirti savo savanaudiškose, mokslinėse, švietimo programose.

294 Anksčiau visi sekmininkai kalbėdavo tik... tik apie tai kaip išsiųsti savo vaiką į Biblijos mokyklą, dar anuomet, kai senasis brolis Lojtas ir kiti dar buvo gyvi, ir jie būtų išvarę tave iš bažnyčios. „Bet, o, dabar tai yra didingiausias dalykas. Mano sūnus išsiųstas į Biblijos mokyklą“. Jis kasa sau kapą. Todėl dabar, ar galvojate, kad jie galėtų Tai priimti?

295 Galvojate, kad aš bandau palaikyti neišprusimą? Ne. Aš sakau jums, kad yra skirtumas tarp šio intelektualaus amžiaus, kuriame mes gyvenime, kuriame bažnyčia buvo apvaisinta mokslu ir visais tais taip vadinamais protavimais ir viskuo. Protavimu Dievo jūs nesuprasite.

296 Na, tie... tie kunigai galvojo, kad apie Dievą taip tobulai viską žinojo, jie žinojo kaip Mesijas turės ateiti, bet Jis atėjo taip priešingai tam, kaip jie buvo sumastę. Tai nebuvo mokslinė. „Kaip tai gali būti šitas Žmogus, būdamas nesantuokinis vaikas? Kokią mokyklą Jis lankė? Iš kur Jo išsilavinimas? Kas Jį išmokė?“.

297 „Kodėl Tu bandai mus mokyti? Tu esi gimęs per nesantuokinius santykius“. Suprantate? O, dėl Dievo meilės!

298 Ar matote kaip kartojasi tas pats dalykas? [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.] Ar matote kaip vėl kartojasi? Visi savo religijos moksle, religinis mokslas pagrįstas tuo, ką pasakė jų Biblijos mokykla, štai koku būdu jie to nori. „Štai tokiu būdu tai turi būti, arba to iš viso nebus“.

299 Dievas tiesiog apkvailina juos, kaskart. Tai visada ateina skirtingai. Taip buvo Nojaus laiku; buvo Mozės laiku; buvo Kristaus laiku; buvo Jono laiku; buvo mokinių laiku; buvo Veslio laiku; buvo Liuterio laiku; sekmininkų laiku; ir taip ir vėl yra. Pavyzdys nesikeičia. Visada ateina tas pats dalykas. Tik reformatoriai per tuos septynis... šešis periodus, iki septinto. Ir Apreiškimo 10 yra pasakyta, kad šioje valandoje tai pasikeis. Ir taip įvyko.

300 Dabar pabaigai pasakysiu štai ką. Užbaigti didįjį įgaliojimą, kaip jie gali tai padaryti? Mes žinome, kad jie yra mirę. Dievas leido tam numirti šiame mokslinėje amžiuje, visiems, tam... tam, kad Jis galėtų (padaryti ką?) atidengti Septynių Antspaudų paslaptį ne denominacinei Nuotakai. Kaip denominacija gali priimti tuos Septynis Antspaudus, kai jie jiems yra visiškai priešingi, gyvatės sėkla ir tie visi kiti dalykai? Visuma, visos septynios paslaptys yra priešingos tam, ko jie buvo išmokyti, nes jie išėmė senąją mokyklą iš savo Biblijos mokyklos.

301 O Septyni Dievo Antspaudai, kai Jie buvo ten atidengti ant kalno: tegul Dievui... ne, tegul aš krisiu dabar pat negyvas prie šios sakyklos, jeigu tai yra ne Tiesa. Ir iš anksto jums pasakiau, prieš metus ir šešis mėnesius iki tam įvykstant, tai ką Jis man pasakė: „Vyk į Arizoną,“ – ir tai, kas ten įvyks dykumoje. Ir čia yra vyrai, sėdi štai čia šį vakarą, stovėjo ten pat ir buvo ten, kai nužengė septyni Angelai. Ir netgi žurn... Žurnalas, žurnalas „Life“ apie tai parašė straipsnį. Tai yra štai ten observatorijoje ir kitur. Dabar jie net nežino, ką visa tai reiškia.

302 Ir viskas buvo pasakyta, o, netgi apie Kalifornijos sunaikinimą, kuris vis artėja, ir apie visus kitus dalykus. Ir aš pasakiau jiems, kiek tai užtruks dienų, kaip tai įvyks, kur bus tas didelis žemės drebėjimas, kuris įvyko Aliaskoje, ir kad tai bus laiko ženklų pradžia, ir kas turės įvykti. Ir tiesiog žodį po žodžio, kas per Tai buvo pasakyta, Tai niekada nepavedė nei vieno karto. Jūs nesate matę, kad Tai būtų klaidinga. Ir Tai negali būti klaidinga, nes Tai yra Dievo Žodžiai. „Ir dangus ir žemė praeis, bet Tai nepraeis“. Tai tiesa.

303 Dievas turėjo atidengti tuos Septynis Antspaudus, bet ne denominacijoje. Aš visada buvau prieš tai. Bet, iš denominacijos Jis gali paimti Nuotaką, bet ne denominacinę nuotaką. Jis negalėtų to padaryti. Tai prieš Jo paties Žodį. Jis ten atidengė tas septynias paslaptis. Tai atskleidžia, atidengia duos dalykus, kurie buvo paslėpti nuo pasaulio sutvėrimo, gali būti atidengti paskutiniuosiomis dienomis Dievo sūnums. Jie tada atnešė Tai žmonėms, kad jie Tai pamatytų, toje vietoje, žinote, šiai ne denominacinei Nuotakai. O, tai bent!

304 Štai ir jūsų dvi knygos. Viena iš jų yra Avinėlio Gyvenimo Knyga. Jūsų vardas Ten, yra iš anksto paskirtas Ten būti. Jis negali dingti dėl to, kad jūs daugiau negalite jo pašalinti, suprantate, jis buvo iš anksto paskirtas Ten būti. Bet iš įprastos gyvenimo knygos, jis gali būti pašalintas bet kuriuo metu. Suprantate? Jeigu neatgailausite, jis bus ištrintas, vis tiek, nes jūs stovėsite Teisme. Nuotaka net nebus teisiama; eina į Paėmimą. Lygiai kaip...

305 Sakau tai pabaigai. Jau darosi vėlu, todėl... jau beveik devynios trisdešimt. Ir mes turėsime iš čia išeiti devynios trisdešimt, Viešpačiui leidus. Išlikite dabar labai pagarbūs, pasiklausykite. Kartą...

306 Dabar sakau šitai... tai pasklis po visą šalį. Niujorke dabar yra dvidešimt penkios minutės po vienuoliktos. Netgi Filadelfijoje ir aplinkinėse vietose, tie brangūs šventieji sėdi ten klausydamiesi, dabar pat, bažnyčiose iš visur. Netgi iš pačios Meksikos, netgi Kanadoje ir visur aplink. Dviejų šimtų mylių atstumu, visose Šiaurės Amerikos kontinento vietose, beveik, ten yra žmonės, kurie dabar pat klausosi. Tūkstančių tūkstančiai klausosi.

307 Ir tokia yra mano Žinia jums, Bažnyčia, jūs, kurie esate sąjungoje, dvasinėje sąjungoje per Žodį, jūs esate mirę tiems seniems vyrams. Jūs esate naujai gimę. Nesistenkite jo atkasti. Jis yra miręs. Jeigu jūs esate iš naujo gimę Krikščionis, ta mažytė gyvybės užuomazga, kuri buvo jums iš anksto paskirta, tai Žodis nužengiantis ant Žodžio, ant Žodžio, ant Žodžio, ir suauga iki galutinio Kristaus ūgio, tai tiesa, tam kad Jis galėtų pasiimti Savo Nuotaką. Dabar mes esame jau pasiruošę tik vienam dalykui – tai yra Viešpaties Atėjimui.

308 Ten, Gyvenimo Knygoje, yra jūsų vardas. Gyvenimo Knyga yra Dievo Žodis, nes Žodis yra Dievas, ir Dievas yra vienintelis dalykas, kuris yra Gyvenimas. Todėl jūsų vardas buvo įtrauktas į Bibliją dar prieš Biblijai tampant Žodžiu. Ir jeigu jūs esate čia, kad tai išpildytumėte, ar Tai neįrodys to Žodžio? [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.] Ar Bažnyčia neturės įrodyti Savęs? Ar Malachijo 4 ir visos kitos vietos, tobulume, tobulai įrodo Save ir parodo, kas Tai yra? [„Amen“.]

309 Kai atėjo Jėzus Jis pasakė: „Jeigu Aš nedarau darbų, kurie buvo pažadėti Man, kad padaryčiau, netikėkite Manimi“. Prie kurios grupės Jis prisijungė? Jis pasakė: „Jie visi... Jūs esate iš savo tėvo, velnio ir jo darbus jūs darote“. Suprantate? Suprantate?

310 Mes esame paskutiniuosiose dienose, Bažnyčia. Tokia yra mano Padėkos dienos Žinia jums.

311 Dabar, prieš pabaigiant... Kartą aš buvau nacionaliniame ledo [Anglų k. "Glacier National Park" – Vert.] parke. Visą dieną mes girdėjome, kad jie planavo... jie planavo... „ugninio ledo“ festivalį, kuris prasidės vakare. Todėl žmonės buvo užimti visą dieną, ruošėsi tam, nes jie ketino paleisti tą ugnį tą vakarą. Jie supylė degų skystį... ugnis krenta kaip iš didelės versmės. Bet tai... Atrodė beveik kaip vaivorykštė, kai ji pasirodo, iš tos ugnies virstančios lauk iš to ledo. Vaikščiojome po visą parką, žmona ir aš, ir vaikai, visą dieną vaikstinėjome. Mes norėjome pasilikti, kad pamatytume tą ugnies pasirodymą. Todėl tai... mums... mums buvo pažadėta, kad jį išvysime, ir dar kartą tapsime to liudininkais. Jie pasakė, kad jie organizuoja juos ištiesai vasaros sezono metu ir panašiai. Aš pasakiau: „Na, ar mes galėsime tai pamatyti?“.

312 Pasakė: „Mes žadame tai parodyti šį vakarą. Mes tai pažadėjome“. Pasakė: „Žmonės jau yra ten ir tam ruošiasi“.

313 Po to, kai viskas buvo paruošta tam renginiui! Štai kas vyksta dabar pat. Dabar viskas yra ruošama tam įvykiui, Bažnyčia yra išvedama dėl Jo Vardo, pasiima Savo Nuotaką iš pasaulio tarpo, tų denominacijų ir viso pasaulio, ir netyrumo, ir pasaulio dalykų.

314 Visi; renginiui buvo pasiruošta. Visi stovėjo šalimais. Jie pasakė: „Dabar įdėmiai stebėkite ten tą kalno viršūnę“.

315 Štai koku būdu tai visada ateina. Štai tokiu būdu Tai turės ateiti šį kartą. Štai tokiu būdu Tai visada ateina. Ne per denominaciją! Niekada Dievas nenaudojo denominacijos, niekada!

316 Pasirodo reformatorius, jam ateina Viešpaties Žodis. Ir tuomet, kai jis miršta, jie iš to pastato denominaciją. Tai padarė sekmininkai ir visi kiti. Kai naujas pasirodo ir panašiai, būtent tokiu būdu, štai tokiu būdu tai pasibaigia. Yra pridedamas naujas žodis, tada jie iš to pastato bažnyčią, sukūrė denominaciją, atsiskyrė. Tai turėjo būti tokiu būdu.

317 Taigi, jūs negalite pakeisti... jūs negalite pakeisti gamtos. Gamta kartoja tą pačią seką, visada: stiebelis, lapas, spurgas ir taip toliau, ir tada kvietys.

318 Dabar atkreipkite dėmesį. Viskas buvo paruošta. Viskas buvo uždegta ir paruošta. Ir visi stovėjo šalimais. Aš buvau aukštai iškėlęs galvą, ranka apsikabinęs savo žmoną. Mes stebėjome. Ir vaikai ten stovėjo, mes visi žiūrėjome aukštyn, štai taip. Tai bent! Tai buvo kažkas nepaprasto, nes mes to tikėjomės. Mums tai buvo pažadėta.

319 Amen! Žodis Tai pažada. „Ir įvyks, kad prieš ateinant didžiai ir baisiai Viešpaties dienai, štai aš atsiųsiu jums pranašą Eliją. Jis atgręš vaikų širdis atgal į tėvus, ir tėvų širdis...“. „Ir įvyks paskutiniuosiomis dienomis, kad Aš išliesiu Savo Dvasią iš Aukštybių“. „Ankstyvasis ir vėlyvasis lietus pasirodys kartu paskutinėje dienoje“. Visi šie pažadai buvo duoti visame Rašte. Mes žvelgiame aukštyn. Stebėkite tikrąją Nuotaką iš visos šalies šioje valandoje, žvelgiančią aukštyn. Bažnyčia, Jis ateina vieną iš šių dienų. Taip užtikrinai kaip Jis atėjo pirmąjį kartą, Jis ir vėl ateina. Viską paruoškite. Atskirkite save nuo kevalo. Gulėkite Sūnaus akivaizdoje. Toliau žiūrėkite į viršų. Turėkite lūkestį.

320 Staiga mes išgirdome kažką nuo kalvos viršūnės, per garsiakalbį pasigirdo balsas: „Viskas paruošta“.

321 Tuomet vienas vyras, stovėjęs visiškai šalia manęs pasakė: „Tekrenta ugnis“. Ir štai ji pasirodė, liejosi žemyn nuo kalno – ugnis per ledą, ugnies liežuviai – tokį reginį vertėjo pamatyti.

322 Broli, visiškai pasiruoškime, nes vieną dieną Ugnis nužengs. Mes pakilsime aukštyn. Dabar pasiruoškime Ugnies kritimo laikui. Mes esame paskutiniuosiose dienose, mes visi tai žinome ir mes esame pasiruošę Viešpaties Atėjimui. Ką turime padaryti, tai atskirti save nuo visos nuodėmės. Atskirkite save nuo visko, kas susiję su pasauliu. „Nemylėkite pasaulio ar pasaulio dalykų“.

323 „Tegul joks žmogus savo religija jūsų neapgaus“. Jūs konkrečiai pasilikite Dievo pažade, Dievo Žodyje. O tas Žodis, jeigu Tai yra šios dienos Žodis, Dievas įrodo Jį, kad taip yra. Jeigu Jis to nepadaro, tai nėra šios dienos Žodis.

324 Žodis, kuris nužengė Sekminių dieną šioje dienoje nesuveiks. Ne, pone. Tai buvo skirta Sekminėms. Šis yra skirtas Nuotakai, Nuotakos sugrįžimui Namu. Mes turime kažką skirtingo. Sekmininkai tai dar kartą atkartojo. O Mes esame Nuotakos periode. Tuo labiau kaip Nojaus Žodis nebūtų suveikęs Mozės dienomis; tuo labiau kaip Mozės įstatymas nebūtų suveikęs Pauliaus metu čia. Jis bandė jiems pasakyti: „Jūs esate tam negyvi ir jūs negalite to turėti“.

325 Bažnyčia, tu, kuriai aš šį vakarą kalbu, visoje šalyje, jeigu... jeigu tu atsiskyrei nuo denominacijos ir nuo viso purvo, ir šio pasaulio dalykų, ir nuo visų tų dalykų, kurie laiko tave žmonių sukurtoje religijoje ir nurodymuose, ir panašiuose dalykuose, jeigu atsiskyrei: Žvelk aukštyn. Pasiruošk. Vieną dieną Ugnis nužengs. Dievas leis Jam nužengti, ir bus reginys į kurį bus verta pažiūrėti. Ar jūs būsite pasiruošę, kai Jis ateis? Ar jūs būsite pasiruošę pakilti su Juo, kai Jis ateis? Slaptas antgamtinės Nuotakos Paėmimas: „Ji taps nemir.... iš mirtingumo į nemirtingumą; bus perkeista per akimirką, per akies mirksnį. Mes, kurie esame gyvieji ir pasilikusieji, nesutrukdydysime tiems, kurie užmigę“.

326 Kažkurią dieną, Paliaubų dienos šventėje, aš stovėjau ten Tuksone. Mano mažasis berniukas norėjo pamatyti parodą. Aš tuo metu buvau užsiėmęs nagrinėjimu ir aš neturėjau tam laiko. Ir buvau sulaukęs daug skambučių iš ligonių ir panašiai. O jis pasakė: „Tėveli, jie manęs nenuveš“. Jis pasakė: „Nuvešk mane“.

327 Aš atsakiau: „Gerai“. Brolis Simpsonas aš manau, kad jis yra čia; ir jo mažasis berniukas norėjo vykti kartu. Todėl aš greitai įsisodinau juos į automobilį ir mes išvažiavome.

328 Aš stovėjau ten ant kampo ir stebėjau. Ir po kurio laiko aš išgirdau, kažkur tolumoje pasigirdo prislopintas artėjantis garsas: „pum, pum,“ – mušami būgnai. Aš stovėjau ten. Aš pamaniau: „Na, šie maži draugužiai jie tikrai perskaitė visas knygeles apie armiją. Jiems tai tikrai patiks“. Aš pastebėjau, kad visų pirma pasirodė senasis Pirmojo Pasaulinio karo tankas. Jie priėjo arčiau, tie draugužiai. Po to atvažiavo kitas, po ano; po to atvyko didelis, naujas Antrojo Pasaulinio karo, tankas, didysis Šermano tankas su laibgalio stabdžiu. Po to pasirodė dar kita, ir dar kitas, ir po kurio laiko pasirodė „Auksinės žvaigždės motinos“.

329 O toliau, dar po kurio laiko pasirodė dvylika veteranų, kurie išliko iš visos Arizonos valstijos, nuo Pirmojo Pasaulinio Karo; dvylika veteranų. Po to atvažiavo platforma – nežinomam kareiviui, su nedideliu baltu kryžiumi. Ten stovėjo jūreivis, jūrų pėstininkas ir kareivis, stovėjo saugodamas; platforma buvo atskirta nedidele pertvara. Kitoje pusėje buvo sena, žilagalvė motina, sėdėjo, ji turėjo auksinės žvaigždės segę, miela žmona verkė, nes jos vyras buvo negyvas; mažas, apdriskęs berniukas, jo galva buvo pasukta į šoną Jo tėvelis buvo nužudytas. Ir po to sekė daugiau ir daugiau, ir daugiau, ir po to pasirodė naujoji armija. Aš stovėjau ten. Koks tai buvo didis reginys, tačiau labai liūdnas!

330 Aš pamaniau: „O Dieve, vieną dieną aš išvysiu kitą reginį“.

331 Išauš prisikėlimo diena kuomet: „Pirmieji bus paskutiniai; paskutiniai bus pirmaisiais“. Senieji pranašai pasirodys pirmi ir jie pamatys tą vykstančią procesiją, marširavimą aukštyne ore. „Ir mes, kurie esame gyvieji ir išlikusieji, nesutrukdysime tiems, kurie užmigę. Nes Dievo trimitas nuskambės, mirusieji Kristuje kelsis pirma“. Mes prisijungsime prie jų ėjimo, aleliuja, visi nuo pat Liuterio periodo, Veslio, metodistų, presbiterionų, iki pat paskutinio periodo, tie, kurie priėmė Žodį savo periode.

Telaimina jus Dievas. Viską paruoškite ir Ugnis nužengs.

332 Palenkime savo galvas tik trumpam. Man įdomu ar šį vakarą šioje matomoje auditorijoje, man užlaikius jus čia iki... iki devynių trisdešimt... Ar čia yra vienas, ar čia yra daugiau, kiek čia yra tokių, kurie pasakys: „Broli Branhamai, man gėda dėl savęs, dėl to kaip aš gyvenau. Aš labai norėjau įtikti denominacijai ir žmonėms. Aš žinau, kad esu nesusitvarkęs su Dievo Žodžiu. Aš tiesiog noriu paprašyti tavęs, kad už mane pasimelstum, Broli Branhamai“? Pakelkite savo ranką. Telaimina jus Dievas. Telaimina jus Dievas. Tik pažiūrėkite, balkonuose ir aplinkui. Telaimina jus Dievas. „Aš žinau...“. Dabar nesigėdykite. Taigi, nesigėdykite.

333 Ir esantieji ten, visoje šalyje, nuo Niujorko iki Kalifornijos, nuo Kanados iki Meksikos: jūs žmonės, kurie esate susirinkę tose bažnyčiose (kuriose yra tos mažos, ištikimos grupelės, kurios patikėjo šia Žinia visomis savo širdimis; jie atsiskyrė, išėjo iš didžio suspaudimo, išėjo iš tų denominacijų; jie turi Gyvybės užuomazgas) ar jūs jaučiate paskatinimą šį vakarą kaip mažasis ereliukas, jūs išgirdote kažką, kas šiek tiek skiriasi nuo to, ką anksčiau girdėjote. bet, visgi, savo širdyje jūs žinote, kad tai yra Tiesa? Jūs, esantieji ten, kažkur šalia stovi pastorius. Jūs pakėlėte savo ranką. Aš ketinu už jus pasimelsti.

334 Šie dalykai nėra daromi kur nors kamputyje, drauge. Nepamirškite: „Siauri yra vartai ir siauras yra kelias ir tik nedaugelis tai suranda“. Neiki kartu su judančia minia, drauge, su tuo Laodikėjos bažnyčios periodu. Jie gali šokinėti aukštyn ir žemyn, šokti grojant muzikai, drungni. Nepasakyta, kad jie buvo šalti, pasakyta, kad jie buvo drungni, tai sekmininkai, ir nežino, kad yra apgailėtini, vargšai, akli. Akli kam? Žodžiui, Žodžio pasireiškimui; nes Jis niekada neatėjo per jų organizacijas, jie negali Jo priimti.

335 Ir jūs, tarnautojai čia Tuksone, šį vakarą, aš nelaikau jūsų atsakingais už tai. Dievas tai daro. Aš buvau ten tris metus. Aš sakiau jums, kad bažnyčios neįkursiu. Aš to ir nepadariau. Brolis Peris Grynas ją įkūrė. Aš buvau ten tris metus ir jūs nė karto manęs nepakvietėte prie savo sakyklos. Aš buvau Tuksone beveik tris metus. Dievas paims mane iš dykumos vieną dieną. Žinia privalo gyventi. Aš padariau viską, ką galėjau geriausio, kad jums tai atneščiau. Aš... aš žinau priežastį, dėl kurios jūs tai padarėte. Ar girdite? Vienintelė priežastis dėl kurios jūs tai padarėte, jūsų denominacija būtų jus išspyrusi. Ir jūs žinote, daugelis iš jūsų su kuriais aš kalbėjau, ten Restorane „Furas“, ir jūs žinote, kad tai tiesa. Gėda jums.

336 Išeikite iš jų. Išeik iš ten, broli. Jeigu jumyse yra nors kažkiek Gyvybės, jūs būsite kaip tas ereliukas apie kurį neseniai kalbėjau, jūs išgirsite Dievo Žodį. Nepamirškite vieną dieną jūs išgirsite Tai paskutinį kartą. Dabar mes esame labai arti. Ar norėtumėte ateiti šį vakarą?

337 Brangus Dieve, mes dabar esame rimtai pasiruošę, Padėkos diena ji iš tiesų yra, Viešpatie. Aš esu dėkingas, Viešpatie, kad gyvenu šioje dienoje. Tai yra didingiausia diena. Apaštalas Paulius troško išvysti šią dieną. Didieji vyrai iš senų laikų troško ją išvysti. Pranašai troško ją išvysti. Jie laukė šios dienos. Abraomas laukė šios dienos, nes jis ieškojo Miesto, kurio Statytojas ir Kūrėjas buvo Dievas; tai yra tiesiog virš mūsų, šį vakarą. Jonas pamatė Dievo Dvasią nusileidžiančią iš dangaus, paliudijusią, žinojusią, kad tai buvo Dievo Sūnus. Ir pagalvokite dabar Jis renkasi Sau Nuotaką.

338 Brangus Dieve, visoje šalyje kalbėk jų širdims. Tu esi vienintelis galintis pakeisti jų širdį. Jeigu juose nebus Sėklos, kuri buvo ten patalptinta pačioje pradžioje, jie niekada Šito nesupras, Viešpatie. Jie yra tiesiog...„Aklas ves aklą. Jie įkris į duobę,“ – niekaip kitaip, nes Tavo Žodis sako, kad jie įkris.

339 Dabar, Tėve, mes matome, kad visoje šalyje, aplink pasaulį, Afrikoje, daugelis, daugelis visoje Pietų Afrikoje, Mozambike, visoje šalyje, maži susirinkimai ima šias garsajuostas. Ir taip pat ši garsajuostė atsidurs dvidešimt kažkeliose skirtingose šalyse. Jie pradeda praregėti ir atsiskirti, šimtų šimtai iš jų. Jų nebus daug, Viešpatie. Tuomet, kai paskutinis narys bus priimtas į Kūną, Kristus ateis.

340 Viešpatie Dieve, aš klausiu Nuotakos šį vakarą, tu, kurie, aš jaučiu, atsiskyrė ir laukia, tegul jie atskirs save nuo visko, kas yra pasaulyje. Jie privalo gulėti šiltoje Sūnaus Šviesoje, Dievo Sūnaus, pasinerdami į Jo Žodį, Jo meilę. Suteik tai, brangus Dieve.

341 Tegul šie žmonės, kuriuos matau, kurie pakėlė savo ranką šį vakarą, dauguma iš jų šioje didelėje bažnyčioje, aš meldžiu, Dieve, kad į juos įeitų nauja Gyvybė; Aš meldžiu to visiems šalyje ir netgi visame pasaulyje, kur tik garsajuotės bus klausomasi, kad jie taip pat priimtų šią Padėkos dienos Žinią ir žinotų, dėl patarimų ir dalykų, kurie buvo pasakyti, ką jie privalo padaryti. Aš meldžiu to, Tėve. Suteik tai. Palaimink juos. Jie yra Tavo.

342 Aš žinau, kad kaip yra įprasta, Tėve, mes kviečiame žmones prie altoriaus. Ir aš meldžiu, brangus Dieve, kad kiekvienoje misijoje, visur, ir aplink pasaulį, kad jie ateitų prie altoriaus: juodaodžiai, baltaodžiai, geltonodžiai, rudaodžiai, kur jie bebūtų; turtingi, vargšai, abejingi, elgetos, kur jie bebūtų.

343 Denominacininkai, tie, kurie yra apsišaukėliai ir egocentriški, o Dieve: „Nuogi, apgailėtini, vargšai, akli ir net nežino to“. Tu pasakei, kad taip bus tą dieną ir taip ir yra.

344 Todėl aš meldžiu, Tėve, kad Tu pašauktum kiekvieną Sėklą šį vakarą. Ir visur visame pasaulyje, kad Tai įkristų, tegul Tai palies Tą ereliuką, kuris pažįsta savo Viešpaties Balsą. Suteik tai, Viešpatie. Aš pavedu juos Tau, Jėzaus Vardu. Amen.

345 Dabar palenkite savo galvas, čia matomoje auditorijoje. Ar čia yra tokių, kurie nebuvo išgelbėti, net nesate atidavę savo širdies Dievui, ar nemanote, kad jums derėtų būti dėkingiems už tai, ką Jėzus dėl jūsų padarė? Tik pagalvokite, jūs esate nusidėjėlis, esate atskirtas nuo Dievo, bes visgi kažkas beldžiasi į jūsų širdį. [Brolis Branhamas beldžia į sakyklą – Red.] Jūs žinote, kad esate vienas iš tų ereliukų! Jūs esate apgailėtinas ir liksite apgailėtinas tol, kol nepasiduosite Tam. Kodėl jums nepadarius šios Padėkos dienos geriausia, kokią esate turėję, kai priimsite Jėzų Kristų kaip savo Gelbėtoją.

346 Ar ateisite čia ir atsistosite prie altoriaus? Aš pasimelsiu su jumis, jeigu jūs ateisite, visi nusidėjėliai, vyrai ar moterys, berniukai ar mergaitės, bažnyčios nariai ar ne bažnyčios nariai. Buvimas bažnyčios nariu nepadaro jūsų Krikščioniu. Altorius atviras. Ar jūs ateisite, visi nusidėjėliai, kurie norite ateiti priimti Viešpatį Jėzų Kristų. Iš tiesų norintys atsisakyti...

347 Kai kurie iš jūsų, denominacininkai, kurie norėtų nustoti maitintis tuo vištų maistu, sakymo: „Jeigu tu priklausai šitiems, tuomet viskas yra gerai“. Ar iš tiesų norite sužinoti, ką reiškia tikras krikštas Šventąją Dvasia? Ateikite ir sužinosite.

348 Altorius yra atviras. Mes pasiruošę. Tiesiog ateikite štai čia... iš savo vietų. Ateikite štai ir atsiklaupkite čia prie altoriaus, tu broli, kuris tik ką atėjai.

349 „Padėkos diena, o Dieve, aš esu toks dėkingas Tau. Kad visą savo gyvenimą aš žinojau, kad kažkas yra, Viešpatie. Aš niekada nejaučiau pasitenkinimo. Aš bandžiau. Aš... aš galvojau: „Kitais metais. Aš tai surasiu. Kitą savaitę aš tai padarysiu, kitą kartą aš išgirsiu

kvietimą prie altoriaus. Aš tai padarysiu vieną dieną“. Aš vis tai atidėdavau ir atidėdavau. Bet, Viešpatie, aš žinoju, kad su manimi yra kažkas negerai. Aš visada tikėjau, kad manyje buvo kažkas kitokio. O dabar, Viešpatie, šį vakarą aš esu dėkingas už paruošimą, kurį padarė Dievo Sūnus, kad mano nuodėmės, faktiškai mano netikėjimas būtų nuo manęs nuplautas. Aš ateinu šį vakarą ir atsiklaupiu, kad priimčiau didį, Padėkos dienos palaiminimą, tai, ką Jėzus Kristus padarė dėl manęs, kai Jis numirė už mane Kalvarijoje“.

350 Ar ateisite? Dabar čia yra žmonės, kurie atsiklaupia aplink altorių. Kodėl jums neatsistojus ir neatėjus? Jūs norėjote tai padaryti, Jūs bandėte tai.

351 Tik pagalvokite apie brolių Lailą Palmerį, mūsų gerą, brangų brolių. Jis sėdėjo kieme, kaip suprantu, stebėdamas kaip jo mažoji mergaitė ten žaidė krotetą ar kažką, ir jis susmuko ant kėdės ir mirė, net nespėjęs sujudėti. Jūs nežinote laiko, kada turėsite iš čia iškeliauti. Jūs tiesiog nežinote laiko, kuriuo jums reikės išeiti. Tai gali būti šį vakarą, todėl kodėl jums neatėjus ir nesutvarkius to dabar?

352 Ateikite, žmonės. Nejaugi nejaučiate kažko, kas jus skatintų? Aš... aš žinau, kad iš jūsų čia yra daug tokių, kurie turėtų būti čia pat prie altoriaus, o čia yra tik šitie šeši ar septyni žmonės, ten yra daugiau stovinčių, kurie turėtų čia būti. Taigi, jeigu jūs manimi tikite ir stebite, kas vyksta čia ant pakyls, įvyksta dalykai, patikėkite manimi dabar. Vieną dieną mano balsas bus nutildytas. Jūs daugiau jo neišgirsite. Galbūt jūs norėsite, kad būtumėte atėjęs.

353 Jūs pasakysite: „Bet, broli Branhamai, aš buvau bažnyčios narys“. Tai visiškai nieko nekeičia, tai kas jus buvate. Toks... toks buvo Nikodemus, bažnyčios narys. Toks buvo Jonas, Petras, Jokūbas, Paulius, visi likusieji iš jų buvo bažnyčios nariai.

354 Paulius buvo bažnyčios narys iki tol, kol kažkas įvyko vieną vakarą ar vieną dieną tai buvo, ir jis atėjo. Tada jis tapo perkeistu bažnyčios nariu, Dievo sūnumi. Ar ateisite? O, jis buvo išsilavinęs. Jis buvo intelektualas. Jis žinojo, kad buvo išlavintas vienos labiausiai-išlavintos mokyklos kokia ten buvo, Gamalielio, vieno iš puikiausių mokytojų buvusių šalyje. Bet jis žinojo, kad jam kažko trūko.

355 Ar ateisite? Dar kartą aš prašau jūsų. Kur... Čia, visoje šalyje, aš prašau jūsų, kur bebūtumėte, kokiame susirinkime bebūtumėte, šią Padėkos dienos valandą. Nepamirškite, esu įrašomas į garsajuostę ne tik čia, bet ir Danguje.

356 Jūs žinote, kad yra mokslškai įrodyta, jog kiekvienas judesys, kurį padarote yra įrašomas. Jie įrodė tai. Nepamirškite, televizija tai įrodė. Televizija ne... nesukuria atvaizdo. Jūs esate atvaizdas. Ji tik perduoda jį, tai ką jūs darote, per kanalą. Jūs esate ten, bet kuriuo atveju. Matote? Kai jūs pajudinate savo pirštą, tas judesys keliauja aplink pasaulį. Kaskart kai apsivelkate suknelę, tai, kaip atrodo keliauja aplink pasaulį. Tai yra įrašoma. Kiekviena mintis, kuri pasiekia jūsų protą yra įrašoma. Ir vieną dieną įrašas nustos groti, tai bus patalpinta į albumą.

357 Ir po to Teisme jis bus vėl pateiktas. Ten jūs stovėsite su trumpų plaukų šukuosena tvirtindama, kad esate Krikščionė. Ten jūs stovėsite su mintimis savo prote prieš Žodį, ir tai bus tiesiogiai jūsų prote. Jūs negalėsite to paslėpti, Nepamirškite, televizija, netgi mokslas žino, kad tai yra tiesa. Jūs dabar stovintys čia, žinote, kad turėtumėte ateiti čia, nepamirškite, kai šitai bus įrašyta, Teismo dieną tą pačią mintį, kurią dabar turite, iš karto prisiminsite ir vėl. Tai bus konkrečiai užfiksuota įrašė. Visas pasaulis pamatys, kai tai bus parodyta. Kodėl pasaulis ne...Teismo Dieną visi Angelai į jus žiūrės.

358 „Jeigu jūs gėdijatės Manęs čia, kai jūsų atvaizdas yra įrašomas dabar, Teismo Dieną Aš gėdysiuosi jūsų. Nes Aš patepiau Savo Žodį, pasiunčiau Jį jums. Jūs Juo nepatikėjote. Jūs pasislėpėte už kažko“.

359 “O, – pasakysite jūs, – Aš pakankamai geras. Aš padariau šitai . Aš šokau Dvasioje. Aš kalbėjau kalbomis“. Tą patį daro pagony. „Aš šūkavau“. Tą patį daro pagony. Kaipgi jūs tuomet galite atmesti Žodį?

Kodėl?

Kodėl jums dabar pas Jį neateiti?

Kodėl? Kodėl?

Kodėl jums dabar pas Jį neateiti?

Kodėl delsi, brangus broli?

O, kodėl taip ilgai delsi?

Jėzus laukia, kad tave išgelbėtų

Yra vieta Jo pašventintuose namuose

Padarė tave vienu iš Jo Kūno narių!

Kodėl...?

O, mažasis ereliuk, ateik dabar.

O, kodėl neateiti?

360 Viešpatie, aš esu dėkingas. Aš labai dėkingas. Atiduodu padėką Tau, Viešpatie; ne už žemišką maistą, ir už jį. Bet, Viešpatie, pabaigos laikas yra čia. Aš esu dėkingas už šitą dvasinį maistą, Viešpatie, dvasinį maistą Septynių Antspaudų, kurių atidengimas buvo pažadėtas.

Tu pasakei: „Tai bus kažkas kitokio“. Ne, ne.

361 Jūs negalite pridėti vieno žodžio. Ir atimti... Tai jau yra Ten, tik paslėpta. Tai užantspauduota. Kas iš jūsų tai supranta? Pasakykite „Amen“. [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.] Suprantate?

Jūs pasakysite: „Na, ta paslaptis dar turės ateiti“. O, ne.

362 Tai jau yra Rašte. Jūs negalite prie To pridėti vieno žodžio, ar vieną iš Jo atimti. Matote? Tai jau yra Ten. Tai tiesiog turi būti apreikšta paskutinėje dienoje.

363 Ar jūs ateisite? Ateik dabar, drauge. Jeigu negali suprasti, ateik. Atsiklaupk, pakalbėk apie Tai su Juo. Jeigu aš negaliu To aiškiai paaiškinti, Jis tai padarys, nes Jis yra... visų abejonių išsklaidytojas.

...Jo pašventintame soste.

O, kodėl...? (Ar ateisite?) Kodėl neatėjus?

Kodėl jums dabar pas Jį neateiti?

364 Nepamirškite, dabar yra daromas įrašas, ne tik į šią garsajuostę, bet Dievo didžiajame įrašė. Kiekvieno iš jūsų, kiekvienas judesys, kai palenkiate savo galvą, nusižeminate širdyje, mintis, kuri jums ateina prote, nepamirškite, Šlovėje dabar pat tai yra įrašoma, ir įrašas bus paleistas Teismo Dieną. Koks yra jūsų sprendimas? O, kaip jūs norėsite jį pakeisti tą Dieną.

365 Aš ketinu palūkėti, nes čia yra daug, daug, dabar aplink altorių. Matote? Galbūt dar vienas iš jų, jeigu aš šiek tiek ilgiau palaukčiau, ten galėtų atsirasti dar vienas, galbūt kažkur Niujorke, galbūt kažkur Filadelfijoje, Kalifornijoje, Arizonoje. Kur nors gali būti dar vienas, kuris ateis. Pastoriau, kur tu bebūtum dar nenutrauk kvietimo prie altoriaus.

366 Galbūt mes daugiau neišvysime kitos Padėkos dienos. Ši gali būti paskutinė ir įrašai bus padaryti, šį vakarą, paskutinį kartą. Įrašas pasibaigs vieną dieną. Įrašas bus sustabdytas ir bus patalpintas į Dievo albumą. Tuomet jis bus iš naujo paleistas peržiūrai, bus parodyta, kokios jūsų mintys yra dabar. Nesakykite, kad jūs apie tai nežinojote. Nes dabar jūs žinote. „Bet joks žmogus negali ateiti pas Mane, jeigu Mano Tėvas jo nepritrauks. Ir visi, kuriuos Tėvas Man davė, jie ateis“.

...ateikite pas Jį...

367 Broli, aš manau, jeigu aš sėdėčiau kažkur štai ten, aš daugiau negalvočiau, aš tikrai ateičiau čia taip greitai kaip galėčiau. Hm.

O, kodėl neatėjus? Kodėl...?

368 Ar jau pabaigėte? Ar esate įsitikinę, kad dabar nenuliūdinsite Jo Dvasios? Tuomet laikykime savo galvas palenktas. Ar esate įsitikinę, kad nenuliūdinote Jo Dvasios? Ar esate įsitikinę, kad jūs padarėte būtent tai, ką Jis jums pasakė padaryti? Esate dabar įsitikinę? Nepamirškite, jūs... jūs galbūt daugiau niekada neturėsite kitos galimybės. Įrašas gali pasibaigti šį vakarą. Tai gali būti jo pabaiga. Tai jums gali būti paskutinė įrašo juosta. Ar esate užtikrinti, kad dabar esate pasiruošę? Jeigu taip, aš palieku tai jums Viešpaties Jėzaus Vardu.

369 Dabar chorui tyliai giedant, aš ketinu pasimelsti už tuos, kurie yra čia atsiklaupę. Aš tiesiog esu labai neįprastas Krikščionis. Aš tikiu, kad išgelbėjimą atlieka Dievas. Aš tikiu, kad Dievas turi pasodinti Žodį. „Aš, Viešpats, – sakoma Biblijoje, Izaijas, – Aš, Viešpats, Tai pasodinau. Aš Tai laistysiu dieną ir naktį, kad kas nors neišplėštų To iš Mano rankos“. Prieš

pakviesdamas ką nors ateiti prie altoriaus su šiais žmonėmis, aš noriu pats už juos pasimelsti.

Dabar palenkime savo galvas.

370 Brangus Jėzau, aš tik ką pacitavau Tavo Žodį, kurį pasakė Tavo pranašas, ir aš žinau, kad pranašo žodžiai yra tiesa. Ir Tu pasakei: „Aš, Viešpats, Tai pasodinau“. Na, iš tiesų, Tu įrašei Tai į Avinėlio Gyvenimo Knygą prieš pasaulio sutvėrimą. „Aš, Viešpats Tai pasodinau, ir Aš Tai laistysiu dieną ir naktį, kad kas nors neišplėštų To iš Mano rankos“. Jie, greičiausiai, Viešpatie, jau yra girdėję daug kvietimų prie altoriaus. Bet Tu vis dar laistai Tai, Viešpatie.

371 Štai jie yra čia šį vakarą. Tegul jie tiesiog bus išlaisvinti šį vakarą, Tėve, iš visų pasaulio dalykų, visų nuodėmių ir problemų, kurios yra jų širdyje, ir tiesiog blaiviai, pagarbiai, savo širdyje, atsiduos Tavo Žodžiui, dabar pat, ir pasakys: „Viešpatie Jėzau, giliai savo širdyje aš visada tikėjau, kad manęs kažkas laukė, tai ko aš dar niekada nebuvau priėmęs. Nors aš stengiausi, kaip šiandien tai buvo išreikšta, sekti paskui vištą, bet buvo kažkas, kas man atrodė keistai. Tai neskambėjo teisingai. Tuomet šį vakarą aš jaučiu, kad dabar aš ateinu arčiau link Gyvojo Žodžio rankų. Aš ateinu čia taip pagarbiai, būdamas sveiko proto. Aš nusižeminau čia prie šito altoriaus. Aš noriu išgelbėjimo, Viešpatie, taip stipriai. Aš toks alkanas! Aš noriu kad Tu Viešpatie, Viešpatie, laikytum mane Savo rankose, šį vakarą. Ne per kažkokias emocijas, bet per Meilės Dvasią, paimk mane į Savo rankas, brangus Dieve“.

372 „Aš esu Tavo vaikas. Aš jaučiu, kad esu tas erelis apie kurį jie kalbėjo. Pagauk mane, Viešpatie. Aš šoku. Aš atsistojau iš savo vietos ir atsiklaupiau čia. Pagauk mane, Viešpatie. Aš šoku. Nešk mane ant Savo sparnų, Viešpatie, tolyn nuo šitų pasaulio dalykų. Leisk man nusukti toli nuo šio pasaulio nešvarumo, nuo mano blogų įpročių, nuo visų mano denominacinių tradicijų. Leisk man ateiti tik pas Tave, brangus Dieve, kad Tavo Šventoji Dvasia galėtų į mane įlieti atleidimą už visas mano abejones. Tegul aš, šį vakarą, tapsiu Tavo vaiku iš naujo, gimsiu ir būsiu naujas kūrinys šį vakarą. Pagauk mane. Nešk mane tolyn nuo vištų kvaksėjimo. Nešk mane tolyn į Erelio lizdą, kur aš galėsiu būti maitinamas Dievo Žodžiu tol, kol pajėgsiu skraidyti“.

373 Suteik tai, brangus Dieve. Priimk juos. Jie yra Tavo. Tai yra mano malda nuoširdume, meldžiu už mirštančius žmones. Suteik tai, Tėve. Aš sakau šitą maldą vardan jų. Dievo šlovei to prašau.

Dabar mūsų galvos palenktos.

374 Man įdomu, dabar aplink altorių esate jūs, kurie atsiklaupėte. Dauguma iš jūsų tvirtinote esą Krikščionys, bet jūs jautėte, kad visada buvo kažkas, kažkur, ko jūs neturėjote. Galbūt jūs darėte visus religinius veiksmus. Galbūt jūs šūkavote. Galbūt jūs darėte viską. Galbūt šokote Dvasioje. Galbūt kalbėjote kalbomis. Ir niekas prieš tai negali pasakyti nieko blogo. Tai tiesa. Visa tai yra gerai. Tačiau, suprantate, tai yra Dvasios dovanos be Dvasios. Jeigu ten būtų Dvasia, jūs nejaustumėte to pasmerkimo jausmo tokiu būdu.

375 Ar jūs tikrai, čia prie altoriaus, nuoširdžiai dabar tikite, būdami čia, kad tiesiog, kad pats savęs paleidimo veiksmas, ne emocija, bet per tikrą, gryną tikėjimą, kad Dievas jus priims ir maitins jus Savo Žodžiu tol, kol jūs patys būsite ereliais ir galėsite skristi? Jeigu taip ir jeigu

norite, kad Dievas tai padarytų, pakelkite savo ranką, jūs, kurie esate čia aplink altorių. Telaimina jus Dievas. Kiekvienas pakėlė savo ranką.

376 Dabar labai ramiai, aš kreipsiuosi į pasišventusius vyrus ir moteris, kurie tikrai pažįsta Dievą.

377 Dauguma iš jų, labai keista, atrodo kad yra taip, į mano kvietimą prie altoriaus dažniausiai ateina vyrai. Jūs žinote, įprastai, tai moterys. Bet čia visi vyrai. Aš manau, kad yra viena moteris prie altoriaus, šį vakarą, galbūt dvi. Tai įprastai būna moterys. Bet dėl kažkokios priežasties, spėju todėl, kad moterys galvoja, jog aš kalbu prieš jas. Aš to nedarau, sese. Tris, aš manau kažkas pasakė, kad jie mato. Man nesimato už altoriaus čia priekyje. Gerai.

378 Dalis jūsų, pasišventusių Krikščionių, ateiškite čia ir pastovėkite su manimi tik minutėlę. Prie altoriaus, kur jūs bebūtumėte, ant pakylos, tie, kurie iš tikrųjų pažįsta Dievą, kurie tiesiog žino kaip reikia čia stovėti, tik kelioms minutėms dėl maldos už juos, po to mes paleisime susirinkusiuosius. Dabar visi būkite labai pagarbūs. Neišeikite. Tiesiog ateiškite čia ir sustokite aplink.

379 Jūs, žmonės, kurie tikrai tikite, kad Tai yra Tiesa, kad mes įžengiame į kitą periodą, mes įžengiame į Paimtųjų Periodą, jūs žinote, kad bažnyčia savo padėtyje negali ten patekti, ir jai negali nei kiek pagerėti. Tai privalo tik pablogėti. Kas iš jūsų tai žino? Pasakykite: „Amen“. [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.] Tai turi tik pablogėti. Ir tai negali tęstis štai taip. Matote? Privalo būti Kažkas ir Tai dabar pat veikia, drauge. Tai... tai... tai veikia, Nuotaka yra judėjime. Tai yra Tiesa. Tai yra TAIP SAKO VIEŠPATS.

380 Ateikite dabar, pasišventę Krikščionys, kurie norite, kad jūsų... jūsų įrašas būtų atrastas, tie kurie ateina nuoširdžiai, jūs norite ateiti ir pasimelsti su jais, kai jūsų broliai ir sesės yra susirinkę aplink altorių. Atsistokite čia tik trumpam, maldai. Ar dar kas nors nori ateiti? Atsistokite štai čia. Tiesiog priklaupkite šalia jų. Tiesiog ateiškite, jūs vyrai prie tų vyrų; jūs moterys. Maloniai, nuolankiai prašykite už juos maldoje. Brangus Dieve, padėk...?...

381 „Viską aš aukoju Aš atsisakau savo denominacijos. Aš atsisakau savo pirmosios santuokos. Aš atsisakau savo pirmojo vyro. Aš aukoju viską, Viešpatie“.

...aukoju viską.

Viską Tau, mano palaimintasis Gelbėtojai.

Viską aš aukoju

Viską aš aukoju

Aš auko...

382 Ar jūs atsisakote savo supratimo? Ar gali atsisakyti savo supratimų apie Dievo Žodį

Viską Tau, mano palaimintasis Gelbėtojai.

Viską aš aukoju

Viską aš aukoju

Viską aš aukoju

*Viską Tau, mano palaimintasis Gelbėtojai.
Aš aukoju...*

383 Visi, kurie dabar tikite auditorijoje, atsistokite. Sugiedokime tai dabar kartu.

Aš auko...

Jūs viską aukojate, ar pasiruošę tai dabar sugiedoti?

Aš...

...Tau mano Palaimintasis Gelbėtojai

Aš auko...

384 Dabar, jūs aplink altorių, jeigu jūs tikrai aukojate, pakelkite savo ranką į Jį, sugiedokite: „Aš aukoju viską. Aš atsisakau denominacijos. Aš atsisakau denominacijos. Aš atsisakau bažnyčios. Aš atsisakau savęs. Aš atsisakau savo supratimo. Viską Tau, mano Palaimintasis Gelbėtojai, aš aukoju viską“.

...Tau mano...

Viską aš aukoju

Viską aš aukoju

Viską Tau, mano palaimintasis Gelbėtojai.

Viską aš aukoju

Ar jūs tikrai tai turite omenyje?

Viską aš aukoju

[Tuščia vieta juostoje – Red.]

385 Dabar jūs, esantieji prie altoriaus. Jūs čia, kurie esate aplink altorių, už kuriuos meldžiamasi. Bažnyčia už jus pasimeldė. Jūs patys pasimeldėte. Dabar yra vienas būdas, kuriuo jūs galite būti išgelbėti, tai yra: „Per tikėjimą jūs esate išgelbėti, ir tai yra per malonę“. Dievo malonė jums prakalbo, atvedė jus prie altoriaus. Jūs ieškote Dievo palaiminimų. Jūs ieškote Jo Žodžio. Jūs ieškote Šventosios Dvasios. Jūs ieškote Dievo malonių. Ir jeigu taip yra ir jeigu jūs galite, iš tiesų, iš visos savo širdies, aukoti viską, dabar, nesitikėkite jokių emocijų, tikėkitės Tiesos, Tiesos, kuri kyla iš jūsų širdies per tikėjimą. „Viešpatie, aš noriu padaryti viską, ką Tavo Žodis man lieps padaryti. Aš aukoju save, su viskuo, kas yra manyje“.

386 Jeigu jūs tikite tuo visa savo širdimi, aš noriu, kad jūs atsistotumėte ant kojų, atsisukite į šitą bažnyčią, į auditoriją, ir iškelkite rankas į viršų, ir mes sugiedosime tai kartu su jais: „Aš aukoju viską, kas yra manyje, Dieve. Kiek man žinoma, viską, kuo esu aš aukoju“.

387 Atsistokite čia, ant šios pakylės, jūs, kurie esate prie altoriaus. Atsistokite štai čia ant pakylės, broliai, štai čia, visi jūs, ir broliai ir sesės.

Tik pažvelkite, bažnyčia.

388 [Sesuo sako: 'Broli, Branhamai, aš priklausau bažnyčiai, bet pastaruojau metu aš ne... daugiau jos nelankau' – Red.] **Aukojate?** [„Viešpats žino, kur Jis nori mane nuvesti“. Aš noriu...?...bažnyčią... Ir aš noriu Šventosios Dvasios, būti pripildyta Dvasia. Ir aš jau greičiau

mirsiu, jeigu tai bus reikalinga“.] Taip. Tai tiesa. Ar jūs aukojate kiekvieną dalelę Jam ir Jo Žodžiui?

389 Čia yra sesuo iš denominacijos. Ji pasakė: „Aš priklausau denominacijai“. Mums nereikia jos įvardinti. Ten ji darbuojasi. Bet ji pasakė: „Broli Branhamai, aš noriu išeiti it įeiti į Tiesą. Aš noriu kažko gilesnio nei tai“. Matote?

390 Leiskite man pacituoti Jo Žodį. „Palaiminti yra tie, kurie alksta ir trokšta jo teismo, nes jie bus pasotinti“.

391 Taigi, jūs esantieji čia ant pakyls, kurie tik atėjote, jeigu esate pasiruošę paaukoti viską, kuo esate, viską, kad paklustumėte Dievo Žodžiui... Niekas jums nepasakė, šią savaitę, ką daryti. Taigi, jeigu jūs esate pasiruošę aukoti Jam dabar pat, tiesiog pakelkite savo rankas štai taip, į auditorijos pusę. Taigi, jūs esate ant pakyls, dabar sugiedokime tai kartu: Viską aš aukoju. Visi kartu. Gerai.

Viską aš aukoju

Dabar tikrai turėkite tai omenyje!...?...vieną dieną ir koks dėkingas aš esu. Tegul ji aukos...?...

...Gėlbėtojau...

392 Ar jūs tikrai tai turite omenyje? Pasakykite: „Amen“. [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.] Pasakykite: „Amen“ dar kartą. [„Amen“.] Pasakykite: „Viešpatie,“ [„Lord,“] „išstirk mane“ [„išstirk mane“], „Išbandyk mane“ [„Išbandyk mane“] „Ir suteik man galimybę“. [„Ir suteik man galimybę“]. „Viskas, ką šį vakarą galiu padaryti,“ [„Viskas, ką šį vakarą galiu padaryti,“] „tai atiduoti save Tau“. [„tai atiduoti save Tau“.] „Tu žinai mano širdies alkį“. [„Tu žinai mano širdies alkį“.] „Tu žinai mano troškimą“. [„Tu žinai mano troškimą“.] „Tavo pažadas buvo duotas, kad išpildytų tą troškimą“. [„Tavo pažadas buvo duotas, kad išpildytų tą troškimą“.] „Dabar aš jį priimu“. [„Dabar aš jį priimu“.] „Ir aš aukoju Tau“. [„Ir aš aukoju Tau“.] Visi kartu:

Viską aš aukoju

Viską aš aukoju

Viską Tau, mano palaimintasis Gėlbėtojau.

Viską aš aukoju

Pamokslas išverstas: 23-01-2019

Įgarsintas pamokslas: <https://youtu.be/5My0yWujeiA>